Năm thứ năm Số 1151

Mỗi số 0$10

Thứ tư 4 Avril 1934

HAY DÙNG SỮA HIỆU

Đước nhà nam

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN

Chủ-nhiệm: NGUYỄN-PHAN-LONG

Quản-lý: NGUYỄN-VĂN-SÂM

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	13$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỖI THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

DÉPÔT LÉGAL INDOCHINE N° 15329

CHUYỆN ĐẤT U-MINH

DÂN NGHÈO CHỈ CÓ TIẾNG MÀ KHÔNG CÓ MIẾNG

Ai cũng biết rằng số đất hoang-vu của xứ Nam-kỳ còn nhiều lắm. Nhất là ở miền Hậu-giang đã nổi tiếng là có đồng đất « u-minh ».

Đất ấy, những người có quyền thế bỏ vô đơn xin khẩn giữ liền, nhưng đâu có khai phá đặng cùng không. họ giững chẳng là cần, miếng là choán cho được mình mông, ôm một mình cho nhiều D5 hông-đỡ mỗi làng ra coi, thì đất có chủ hết thảy, trừ ra khi nào làng ở xa, tọt trên « U-minh thượng » thì mới có thấy cỏn chút ít không có chủ nào, ta nên biết những đất thấy cỏn dư mà mấy nhà quyền thế không thèm xin khẩn đó là đất vô dụng rồi.

Tuy đất có chủ như vậy, nhưng mà kỳ thiệt vẫn là rừng hoang bát ngát, chỗ có khai khẩn ít đâu. Năm 1930 quan chủ-tỉnh Rạch-giá có cho hội Phát-viên đi xét đất để lấy đất dư của điền-chủ, hễ khẩn thì ít mà cằm ranh cho nhiều quốc anh nào khẩn chưa đúng hay là có đúng cách mà đất khai phá chưa xong, nghĩa là còn để rừng hoang, thì hội Phát-viên xét lấy lại hết, để nhà nước cất ra chia cho dân nghèo khai phá làm ăn.

Chung quanh miếng thịt mỡ (u-minh) thì có những làng : Vĩnh-Thuận, Vĩnh-Bình, Vĩnh-Hoà, Đông-Yên, Vĩnh-Yên, Đông-Thái, Đông-Hưng, Đông-Hoà, Nghĩa nay mặt tiền của mấy làng rồi rên đây đã là đất thành thuộc rồi, nó chỉ còn rừng ở phía hậu bối, mà phía hậu bối trước vẫn phía (U-minh thượng » là chỗ trắc trở xa xuôi.

Sau cuộc xem xét của hội phát viên có hoạ-đồ đo đất mấy làng Đông-yên, Đông-hưng, Đông-thạng, Đông-hoà, Vĩnh-thuận. Đo vậy đặng cất ra chia cho dân nghèo mỗi người 5 mẫu để cho họ khai phá làm ăn. Ấy là cái hảo-ý, cái nhơn-thánh của nhà nước có lòng thương xót dân nghèo nên mới giúp cho họ có sanh kế và có nhà trở nên tiểu-điền chủ vậy. Khi hoạ-đồ đo mỗi anh dân đứt giấy thuế rồi xin thì phải theo làm công nhựt 10 ngày, đọn đường thế. Và đếp thổ-mộ, rồi tới chừng hoạ đồ chỉ đất thì phải có trụ đá cắm tiêu.

Nhưng vậy mà bọn dân nghèo bị thất vọng, là vì có những bàn tay quyền-thế mưu mô tráo vào để dành ăn của họ.

Vì dụ anh điền chủ X. vận động ngầm với ông hoạ-đồ rồi lấnh đưa cho 30 cái giấy thuế ấy là giấy thuế của những tên tá điền ruộng của X. đã từng làm mình cho lính và nay nằm lính ấp tiêu rồi, nên lấn mặc sức đem tên của họ ra để mưu lấy lợi riêng cho lính. Nhưng đã mưu mô rồi nên bọn hoạ-đồ mới sắp-đặt bọn nầy dính hết với nhau lại một miếng mà khỏi phải làm công như kẻ khác kia.

Thế mà một anh điền-chủ có thế lực đã lấy danh nghĩa dân nghèo, mà chuốn được một khu đất vậy. Còn những ông A ông B ông C v.v. cũng làm kiểu như vậy thiệu gì. Mấy người có thế-lấm mưu mô thì lấy mà choán lấy những miếng ngon lành đã sẵn đã.

Còn mấy thằng dân nghèo có được lựa đất, thì cũng là có quyền trên « u-minh-thượng » nữa là chỗ đất hiểm trở khó khăn. Bởi người cần lấy hao ta hao ngát, giờ họ chạy vô giữa rừng mà khai phá thì có làm thế nào được ?

Vì đất gần ở người kia, nó dính liền mấy ông có thế lực hết vậy ba chục lộ rồi, có đâu cho tụi nghèo, bởi vậy tụi nghèo thế phải đất vô trong xa. Tội nghiệp họ rốt được cây trụ đá vô cắm ranh cũng khó tâm một sức rồi mà còn việc khai phá có đỡ gì làm đâu. Mấy ông tướng ngồi bọ không làm kinh rồi ở trong giữa rừng tự nghèo có làm kinh nữa thì cho thông ra ngã nào, và lại đất ngoài là đất của người ta, thì làm sao đi qua được ? Hay đâu cho mấy ông kia có kinh nữa thì nghèo cũng không đã đi nữa thì gì đi nhờ cho đặng ? Ta coi như làng Vĩnh-thuận thì ông sắt cả « U-minh thượng » thì mới có thấy cỏn chút ít không có chủ nào, ta nên biết những đất thấy cỏn dư mà mấy nhà quyền thế không thèm xin khẩn đó là đất vô dụng rồi.

Tuy đất có chủ như vậy, nhưng mà kỳ thiệt vẫn là rừng hoang bát ngát, chỗ có khai khẩn ít đâu. Năm 1930 quan chủ-tỉnh Rạch-giá có cho hội Phát-viên đi xét đất để lấy đất dư của điền-chủ, hễ khẩn thì ít mà cằm ranh cho nhiều quốc anh nào khẩn chưa đúng hay là có đúng cách mà đất khai phá chưa xong, nghĩa là còn để rừng hoang, thì hội Phát-viên xét lấy lại hết, để nhà nước cất ra chia cho dân nghèo khai phá làm ăn.

Chung quanh miếng thịt mỡ (u-minh) thì có những làng : Vĩnh-Thuận, Vĩnh-Bình, Vĩnh-Hoà, Đông-Yên, Vĩnh-Yên, Đông-Thái, Đông-Hưng, Đông-Hoà. Nghĩa nay mặt tiền của mấy làng rồi rên đây đã là đất thành thuộc rồi, nó chỉ còn rừng ở phía hậu bối, mà phía hậu bối trước vẫn phía (U-minh thượng » là chỗ trắc trở xa xuôi.

Sau cuộc xem xét của hội phát viên có hoạ-đồ đo đất mấy làng Đông-yên, Đông-hưng, Đông-thạng, Đông-hoà, Vĩnh-thuận. Đo vậy đặng cất ra chia cho dân nghèo mỗi người 5 mẫu để cho họ khai phá làm ăn. Ấy là cái hảo-ý, cái nhơn-thánh của nhà nước có lòng thương xót dân nghèo nên mới giúp cho họ có sanh kế và có nhà trở nên tiểu-điền chủ vậy. Khi hoạ-đồ đo mỗi anh dân đứt giấy thuế rồi xin thì phải theo làm công nhựt 10 ngày, đọn đường thế. Và đếp thổ-mộ, rồi tới chừng hoạ đồ chỉ đất thì phải có trụ đá cắm tiêu.

Nhưng vậy mà bọn dân nghèo bị thất vọng, là vì có những bàn tay quyền-thế mưu mô tráo vào để dành ăn của họ.

Vì dụ anh điền chủ X. vận động ngầm với ông hoạ-đồ rồi lấnh đưa cho 30 cái giấy thuế ấy là giấy thuế của những tên tá điền ruộng của X. đã từng làm mình cho lính và nay nằm lính ấp tiêu rồi, nên lấn mặc sức đem tên của họ ra để mưu lấy lợi riêng cho lính. Nhưng đã mưu mô rồi nên bọn hoạ-đồ mới sắp-đặt bọn nầy dính hết với nhau lại một miếng mà khỏi phải làm công như kẻ khác kia.

Thế mà một anh điền-chủ có thế lực đã lấy danh nghĩa dân nghèo, mà choán được một khu đất vậy. Còn những ông A ông B ông C v.v. cũng làm kiểu như vậy thiệu gì. Mấy người có thế-lấm mưu mô thì lấy mà choán lấy những miếng ngon lành đã sẵn đã.

Còn mấy thằng dân nghèo có được lựa đất, thì cũng là có quyền trên « u-minh-thượng » nữa là chỗ đất hiểm trở khó khăn. Bởi người cần lấy hao ta hao ngát, giờ họ chạy vô giữa rừng mà khai phá thì có làm thế nào được ?

Vì đất gần ở người kia, nó dính liền mấy ông có thế lực hết vậy ba chục lộ rồi, có đâu cho tụi nghèo, bởi vậy tụi nghèo thế phải đất vô trong xa. Tội nghiệp

Chuyện thị-phi

Hội « Lạy dàn-bà »

Từ năm ngoái tới nay, ta cứ ngày đêm trong ngoài và tin tưởng rằng có lẽ nạn kinh tế khủng - hoảng bữa mai bữa mốt đời được. Trở ra ai là người cũng kế tâm lay là nông nay lắm thì mới muốn chết mà trốt, chớ cho phần đông thì vẫn gượng mà sống, vui lòng mà sống, vì trong trí ai cũng tin chắng mai thì mốt, thế nào cũng có phương thuốc « chuyển ngày vi an » đưa lại cho mình sống một hơi là thấy bổ khoẻ ngay.

Không đã mà lần mai lần, chẳng thấy phương thuốc đó ở đâu, mà quan không hoàng thì càng ngày càng dữ tới, làm như người bịnh bị chứng nan máu, mỗi ngày thấy mất thịt lôi xương lần lần sẽ đến cái giờ chỉ còn da bọc xương là chết.

Mấy tháng nay, người ta có cái hy-vọng sau chót, là ở ban Ty - viên điều-tra đôi ba đại biểu ta tới mấy những nơi đầu ngay quốc khổ rồi, thì chắc sau cũng có nhớt chánh cái phương pháp cho ngay cho tốt, vừa có hiệu lực nhiều-điều, vừa hợp với đầu tâm ý - nguyện. Song đến nay cái hy vọng đó xem những cũng tiêu rồi.

Trước mặt 2.000 đồng bạc dự nước hoan-nghinh Đại biểu về nước ở đình Đốc-lý chiều bữa qua, ông Ng.-phan-Long đã lấy lòng ngay tình thiệt mà tỏ ra cho đồng bào biết mình thất-vọng, và khuyên ai nấy nên đồng « tâm hiệp-lực để tự mình lo cứu gỡ lấy mình mà thôi. Ông nói : « Bắt cứ dùng cách gì để tự cứu tự-tiêu được thì cũng ta cũng nên làm hết thảy. Phải làm để mà sống cho ».

Phải lắm, giờ chẳng ta chỉ còn có cách tự-cứu, như câu tục-ngữ tây đã nói : « Tự giúp lấy mấy rồi trời sẽ giúp mấy». Ta phải nhớ bài tự cứu, rồi nước Pháp mới thấy là ta ngay khẩu thiệt. Bao biện nay đã luận chánh giờ ở tin, tưởng rằng mình giỏi ngỡ, tasc lời Phái - bộ ta đã nói bữa qua đó.

Tự cứu có nhiều cách, nhưng tôi muốn anh em chúng ta nên làm cách nầy trước hết thảy : *Cách sống mới.*

Hay nói là cách sống cũ xưa chung đặng.

Nghĩa là nay ta rủ nhau đổi lại cách sống hoạt y như ông ba ta hồi tám chục năm về trước, nên từ giờ trông bỏ tới cả những cái gì là đến vì vẻ văn minh tốt đẹp hao tốn đi. Nay thế thì giá lên 1 cắc, và trong tháng mươi năm đồng ta cũng có sống thong thả được. Bởi có xa hoa thớ sơ, hay đắt kẻ ta ở, thấy kẻ bạc đãi, ta chỉ sống theo cách ta. Đàn ông đàn bà, ông thầy có cậu gì, cũng bận áo vải của mình dệt, đội nón lá của mình làm, mang giầy da của mình thuộc, đi giầy cây của mình bào, cho trong nhà thế thấp dầu mè - u đặp phụng, sắm giường vân chẳng tre, ban nhiều những hàng Bombay Thượng-hải, những nón-nỉ u-hoe, những đồ thơm Cory, những rượu Cap Corse, những nước-hoa xịn bỏ v.v... nhưt thiết mọi đồ hao tốn, ta nên mượn hết, dùng đúng một lần cái thì có chết sẽ đâu. Chỉ vì đưa nhau thông đụng những thứ xa xỉ đó, mới thành ra hay ganh bên thân bên xuất phải tranh lấn nhau mới chết, mới ngáo chết !

Ngoài rượu lúa 2 cắt bạc, trong tháng hết đi 40 tới 50, 60 lít, mà vẫn đông bộ ăn hàng chục, vẫn ở nhà lầu đi ra hết, thấp đèn điện xài quạt máy, vẫn tối rượu xâm banh sáng sớm bữa, thì lấy tiền thân nhập 8 đến mà đập vô chỗ xài phí đó cho đã ?

Song tôi tưởng muốn đổi cách sanh-hoạt cả cả mới, hay trở về cách sanh-hoạt cũ chơ vậy, tất phải lập ra hội « Lạy đàn bà » trước mới xong.

Sao vậy ?

Ai cũng biết đàn bà là chủ nhơn nội-chánh, phần nhiều tự họ hay sa - mê ganh ghét nhau, mà ảnh hưởng tới người kia mà làm chồng phải lo chạy, phải hao tốn. Vì lại đã phục-tùng sanh hoạt của họ thường mắc hơn đàn ông. Anh em ta vài bộ đồ tây trắng, cái nón trắng với đôi giầy cao-su trắng cũng xong, mấy thứ đó không tốn hao nhiều ; chớ cặp đôi giầy và đôi bông tai của chị đàn bà đã thấy hao tốn trở lên đó. Ở chốn thôn quê ai không thấy nhiều nhà người ta anh chồng bận áo vải nội - hóa cả đời, nhưng chị vợ làm sao cũng có mấy cái quần lãnh và bộ đồ Bombay để chơng với người ta.

Nay bảo họ bận đồ vải, đi giầy cây, nón đan đơn thấp đèn mà u v.v... tôi chắc không đặng. Mấy bà mấy cô hay sợ thua kém chị em và sợ chồng mình với mình xét thua thiệt ba chú cuối. Nên đem nghĩa lý ra giảng e khó lòng nên việc, nghĩ mãi chỉ có cách lạy họ mà thôi.

Lạy họ, mà nói cho họ biết thôi - thế giam mau đồng thêm mặc dầu hay, đừng thêm xét đến phần mắc tiền, đừng thêm đọc nhứt xoán cũng, bỏ bớt chịu tốn thì giúp cho đàn ông đổi cách sống mới đó đâm.

RAM-CHUO

May chút nữa M. Poirier bị chết thiêu ở Camau

Cách đây không lâu, M. Poirier là một nông-gia ở Camau, bị nạn cháy thiêu chút nữa là đi đời.

Người ấy lúc ta đi xe hơi ngang chỗ kia (trên con đường Giara à Camau) gần nhà M. Combot, thì gặp rạ ở ruộng cháy lan đến làm Bây giờ M. Poirier không biết tránh ngã nào nên nhảy xuống ra, nhưm mắt ngay bằng rất qua đám lửa. Qua tới mé bên kia, khỏi rồi, M. Poirier té quỉ xuống, rên la thảm-thiết. Vì quần áo đều cháy hết.

Cô ấy M. Combot và người anh vợ của Poirier ra cứu Boạn đem đi nhà thương Bạclieu, rồi chở lên Soctrang sau mới đưa lên nhà thương Agier ở Saigon.

Hiện nay M. Poirier cũng đã khá rồi.

Có tới 2000 người tây nam đi rước ba ông Đại-Biểu ở tàu về dinh Đốc-lý

Ông Đốc-lý đọc chúc từ hoan-nghinh. — Ba ông Đại-biểu tỏ bày công việc hoạt-động bên Pháp. Cuộc biểu tình rất là cảm động và có trật-tự.

Ngày lễ mà cũng đông

Một phần lại mấy ngày nghỉ lễ, nhiều đồng bào viên chức và lao động không có mặt tại Saigon, 1 phần tại người ta không thông báo nhứt định cái giờ tàu *Chenonceaux* tới cho mà hay trước ; cho nên buổi sáng hôm qua nhiều người sới sẵng vô cuộc hoan-nghinh Phái-bộ đều lo rất buồn chiều không có nhiều người đi rước.

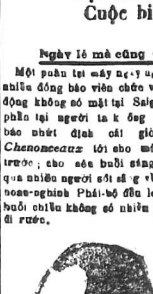
M. NGUYỄN-PHAN-LONG

Không để đến nhiều lúc tàu vô ở bến hàng Nhà Rồng thấy nhiều người ở đàn kéo lại kế tiếp như như đông nước chảy. Chúng tôi nhìn thấy tri-thức có lao-động có phụ nữ cả, người tây người nam ở Saigon nầy cả, lại có nhiều ông nhiều bà ở Lục tỉnh lên chứ cả mục đích đón rước Đại-biểu ở bên Tây vậy.

Trên cầu tàu thấy có sắp hàng những tấm vải có viết chữ, vừa thấy tây, vừa anh nam nào là *Sauvez notre Riz La Piastre or nous tue*, nào là *Dân chúng tôi muốn sống trả lại ngân bản vị* v.v... sắp nang có tới mười mấy tấm cả thảy, mà trên tấm nào cũng viết chữ tỏ bày dân-nguyện như là.

Rước từ bến tàu lên Xã tây

Tàu tới bến trước ba giờ, nhưng ban ủy-viên tổ-chức đã định trước đến 4 giờ mới rước tàu, bởi lẽ, kẻo sợ rước sớm quá đông-bào đang nắng, không tiện.

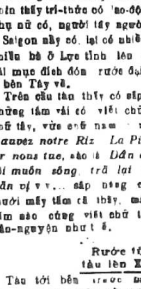
M. TRẦN-VĂN-SANG

Đúng 4 giờ, đám rước khởi-hành từ cầu tàu : đi hàng đầu hết là ông *De Lachevrotière* nghị-viên Quản-hạt, ông *Labasthe* nghị-viên Quản-hạt, điền-chủ ở Phước-hiệp, ông *Chêne*, bộ-trưởng phòng canh-nông Nam-kỳ. Mấy ông đi tiên phương có bộ quyết-liệt không bền lắm, bình như lo ra mình đứng mất ý-tứ nên phòng khi có xảy ra chuyện xung đột gì thì mình ra chịu trận vậy. Kế đó là ba ông đại-biểu và các ông tây nam trong ban tổ-chức rồi tới công chúng. Chúng tôi thấy có quý ông Đốc phủ Xuân Đốc phủ Hiền, Đốc phủ Chung Đốc phủ Lương, Đốc phủ Ca Đốc phủ Trang, Đốc phủ Nhựt, Đốc phủ Thế Đốc phủ Vị, Đốc phủ Năm, Đốc phủ Tòng, Đốc phủ Nam Hội đồng Trần trinh Trạch, Đốc phủ Tấn văn vân và Mlle Clémentine Tỷ, Mlle Marie Lưu văn Lang, Mlle Nghĩa sœur de M. Nguyễn Tiết-cơ M. Nguyễn Bộ représentant le Tonkin Số người lúc mới phải ra đi kể có trên ngàn. Những tấm vải có viết chữ đã nói rồi kia, đi chung quanh đám rước, làm những lá cờ hiệu, cảnh một ở cũng mấy thước lại có một tấm. Coi đám rước rất giảm-điệu và có oai nghi và thống-thiết lắm.

Ra ngoài cửa hàng thấy ông cò Phaure mang dây bằng Tam-tài, đang đón cường tướng là ông cầu đám biểu-lanh nầy, tôi ra ông cũng đi nhập chung ý vào để giữ trật-tự thì phải. Nương trật-tự có gì đáng lo ở đâu mà phải giữ ? Cuộc biểu-tình nầy đã nói là cuộc biểu-tình non nhứt thảm-tài, dầu mà có sự-nghệ về thời-cuộc ra sao, cũng để sự nghiêm khắc ở trong trí - tuệ mỗi khi biết— chớ không thể nào bày tỏ ra ngoài. Bởi vậy cuộc biểu-tình nầy rất êm ái, từ bến tàu về tới Xã-tây, không hề xảy ra việc gì làm nhọc công cả trăm biện binh và mật thám phải can thiệp cả. Độ cũng đi rước Đại-biểu như mình vậy.

Đám rước đi ngã cầu mông xuống đường Belgique, đi ngang Bưu-cuộc phấp-ngẫu-hàng, tiếp về ngày nghỉ lễ, nên không trí có lẽ công Gannay đứng trên lầu nào ngó xuống, thấy những chữ viết trên tấm vải kia, và có ở đường nghe Belgique, ra bờ sông, lên đường Catinat rồi đo ngã đường Espagne mà về dinh Đốc-lý.

Giữa đường thiên ba tiếp vô tấm cho số người còn đông hơn nữa. Có người đếm thử được tới 2000.

Về tới dinh Đốc lý, còn một số người kia đông đã đông chờ rước tại đó.

Ông Đốc-lý đọc chúc từ

Công chúng rước ngồi nơi lễ đài dinh Đốc-lý nơi phòng lớn có những cuộc mật-tiệc mọi lần Phòng rộng vậy mà người đông, bao vật chật hết.

Ông Đốc-tờ Biaille de Langibaudière, Đốc-lý Saigon, thay mặt toàn thể nhơn dân tây nam ở châu thành nầy đứng lên đọc bài chúc-từ, cảm tạ ba ông Long, Lân, Sang đã không nại lao khổ mà qua Thượng-quốc để ở bảo cảnh hoà nội ngoại, chẳng kể cả kết quả của cuộc sứ mạng đó ra thế nào, nhưng mà công khó và tấm lòng sốt sắng của ba ông nhơn dân thành phố không thể không cảm động ghi nhớ.

Ông Đốc-lý, xét mặt biểu hiệu tăng nói rõ ràng và có vẻ cảm khái chất chứa ở trong nhiều lắm.

Người thay mặt nhà nông

Sau khi đó ông M. Thiều, ủy-viên nghị-trường Quản-hạt rồi mấy lời chúc mừng Đại-biểu về nước và khuyên ai nấy cứ nên hoạt-động phấn-đấu tới hoài, giờ đến ông Chêne, hội-trưởng phòng Canh-nông Nam-kỳ, tuy cả toàn-thể nông-gia cảm ơn ba ông Đại-biểu đã có công khó qua Pháp trần-tình, đoạn ông kể tình-hình kinh-tế xét nếu từ bữa ba ông Đại-biểu bước lên máy bay tới nay càng thêm nguy nan thêm lẽ. Lên sự rốn có 2 cắt một giá, mà bán không ai tiếm mua cho mình. Ông nói tại bọn tài-chủ thâm lam vô vốn ở đây làm cho nông-dân xô nhau khương-gia tăng sản giá ta phải lực tới cùng để ở ra 20 triệu đã ấy nam ở đây muốn sống v.v...

Ông Đốc phủ Lê quang Liêm

Ông Đốc-phủ sứ Lê-quang-Liêm nghị viên Quản-hạt, thay mặt nhơn dân ta đông ra đọc bài chúc từ dưới đây.

Quí bà quí ông,

Ngày mùng 7 tháng Janvier rồi đây, lúc 5 giờ sáng ba ông *Nguyễn phan Long, Trần như-Lân và Trần văn Sang* ở quanh ra cho mấy bà ta. Thì sao-Nhựt, động đem mình vác phi-hành mà bay qua Pháp đặng để đem hết ra lo thì khoan cái trách nhiệm trong-lai của 4 triệu dân Nam kỳ phú thác cho 3 ông, thì đó vì ba trăm người bạn đồng tâm đồng cảm nhóm mà lại đó đặng tiễn-thành ba ông. Người thất ra lý, kẻ thì tâm niệm cũng là đặng *hứt lộ bình an.*

M. TRẦN-NHƯ-LÂN

Trước khi ba ông đặt mình lên máy bay, ông Sang [illegible]

reu nói rằng : « Nông-giếp, Kỹ-nghệ Thương - mãi đều-tôn, they mặt cho các bạn Tây-Nam, mà nói cùng ba ông lời nầy

« Quốc dân tin cậy ba ông, giao « vận mạng của hai chục triệu « dân Đông-pháp cho ba ông chắc « sao ? Ông cũng hết lòng lo làm « cho hoàn toàn cái trách nhậm « ấy sao ?... Vậy-mà ba ông ga « ắm lo làm cho trọn phận « sự thì ngày ba ông trở « về đây quốc-dân sẽ ghi công « lớn cho ba ông »

Ba ông là độ 5 ở của quốc-dân Nam-kỳ, nay lại đánh phái-bộ đi Tây giải vấn đề tiền tệ. Ba ông đã tận tâm tận lực làm trên phận-sự rồi.

Nay ba ông về đến nước nhà, chúng tôi thấy ba ông quí thế bình an vô sự, thật chúng tôi rất mừng, nhưng chẳng biết lấy chi mà đền đáp xứng đáng cái công-trọng đại của ba ông, nên chúng ta đông nhứt tâm hiệp phục lại đặt đông đúc như vậy mà hoan-nghinh ba ông, để trước là ghi công cho ba ông và thanh-sử Nam-kỳ cho rõ rằng công-cáng ba ông.

Thật vậy ơn của ba ông đối với quốc dân lớn lắm trọng lắm. Tuy rằng chưa thấy đặng cái kết quả cuộc hành vi của ba ông ra thế nào chỉ chúng tôi đã biết rõ rằng ba ông đã đem hết nhiệt

(Coi qua trương 6)

VỤ STAVISKY

Muốn hỏi cho hết người tình nghi phải có tới 18 ngàn viên mật-thám

Vụ Stavisky rất là tốn lao quan-hệ. Tuy nay nhà chơn-tiền trách đã biết được một số người đã thọ lãnh tiền của Stavisky rồi, song chưa chắc chắn có bấy nhiêu.

« Vừa rồi ban ủy-viên đã tra vụ nầy có với mấy viên mật-thám lớn chức nọ tới hỏi.

Ở nơi nầy khai rằng nếu muốn hỏi hết mặt liền số người bị tình nghi gan vào vụ nầy thì ít ra nông phải có 18 ngàn viên thanh-tra mật-thám mới là xong. Theo ông thì số người ở Paris mà muốn đòi tới hỏi về vụ nầy có tới 8 ngàn lận.

CHÚNG TA CÓ THỂ SỐNG LÂU ĐƯỢC ĐẾN 150 TUỔI KHÔNG ?

(Tiếp theo)

Nhiều cây sống tới 5, 6 ngàn năm

Kiếp sống của loài cây

Trước hết chúng ta hãy xem cái kiếp sống của loài cây cối dài ngắn thế nào.

Loài nấm và loài rau mọc ra chỉ sống có vài ngày ; loài rong cũng vậy. Tuy vậy chỗ cũng có đôi thứ rong người ta có thể đem phơ khô kỹ-lưỡng và xếp để lành trong giấy cách hai mươi năm rồi đem những vào nước thì nó cũng xanh trở lại và sống như thường vậy.

Trong các loài cây trên núi, có mấy thứ cũng chỉ sống trong một thời - gian ngắn ngủi : thứ *Amaris* chỉ sống có mười ngày. Giống cỏ-tất cả các thứ cây là *Ononocotyledones*) như giống cỏ-mỡ nấm đều có mọc lên và bỉ số g có một vài tháng mà thôi. Loài lúa thóc như lúa mì, lúa mạch nha, ngô-mạch (*Avoine*) cũng ở trong một « cơ » sống vậy cả. Thứ bạch « hung thường số g có hai năm mà người ta có thể làm cho sống trong ba năm và có khi đến bốn năm lận.

Có như sự khảo-sát của ông Fraise thì người ta có thể đông cảnh làm cho loài cây đông trở bông trong khi mới lớn lên để loài cây ấy sống lâu hơn. Có đôi thứ cây chỉ sống có một năm mà người ta có thể dùng cách trên đây làm cho nó sống đặt ra được đến hai ba năm và lớn lên thêm nữa. Lại có thứ cỏ hễ khi nó số bông, mà người ta cắt ngọn có khi nó có thể sống lâu và xanh tươi đến nhiều năm.

Còn những cây cối lớn mà gỗ rất số mều trắng và xốp như cây dương sống được chừng năm thế kỷ. Những cây mà gỗ cứng hơn bền lớn lên rất chậm, và sống được vài trăm năm cho đến vài ngàn năm lận.

Đây, theo sự khảo-sát của ông Lubimeaux thì cái thọ mạng của mấy cái cây dưới đây như thế nầy :

Cây dương trắng sống 150 năm
Cây dương sống 300 năm,
Cây bá sống 570 năm ;
Cây bạch-hu-dung 600 năm,
Cây hương-sam ở Tây-bá-lợi-á, 600 năm ;
Cây dương-mộc, 100 năm ;
Cây sam, 1200 năm ;
Cây hương-sam ở Liban, 2000 năm ;
Cây nỗi 2000 năm ;
Cây lật-tử 2000 năm ;
Cây trắc-bá-diệp 2000 năm ;
Cây [illegible] 3000 năm.

(Coi qua trương 5)

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Văn Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

THỐI-NHIỆT-TÁN

Thuốc nầy hay trị nóng lạnh cảm mạo phong hàn ban của trái gió nhức đầu ho hơi phát nóng mê man, nhứng có bịnh kể trên đó nay uống thuốc nầy sẽ thấy linh nghiệm.

ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG

27, Tổng-Đốc-Phương — CHOLON

Dainan-Koosi

NHẬP CẢNG — XUẤT CẢNG
KHO TRỮ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ở đường Chợ-mới Saigon
số 46, đường Viénot (GIÂY THÉP NỐI SỐ 448)

Bồn-hàng xin có lời cho qui ông ở Luc-Châu được rõ, mỗi tháng hai kỳ tàu đều có chở qua trên 1.000 thùng rượu Đài-Loan (Formose) thứ thượng hạng thiệt ngon và rượu la *Biere* hiệu *Union*

ĐỒ-KIỂU : Như chén, tô, đĩa, lấy theo kiểu vở thành *Limoye* rất kiêm thời, với những ông biết dùng đều công nhận cho đồ của Bồn-hàng là xinh.

Trong 21 tỉnh Bồn-hàng đều có đặt Đại Lý.

Tổng-Lý ở đường Chaigneau số 20

Chủ-nhơn : M. MATUSITA

Kể ngày 1er Décembre 1933. Bồn hàng sẽ nghỉ buổi chiều chúa nhựt.

PHONG-CẢNH KHÁCH-LẦU

là một nơi rất mát mẻ, giá mới hạ rất rẻ, kính mời quí khách ở đi SAIGON xin ghé nghỉ một lần sẽ đặng vừa ý.

Chủ nhơn
VÕ-VĂN BAN
tél. 407.

NHÀ HÀNG — BÁNH TÂY — CƠM ANNAM

NGUYỄN-VĂN-ĐẮC

173-175 Rue d'ESPAGNE

Bánh mì, cơm thăng cho quí khách đi ăn ở luôn mỗi tháng 100đ

76 Bd. BONNARD

BÁNH TÂY — RƯỢU TÂY
CƠM TÂY

Đại lãnh các tiệc trà và rượu

COI CHỪNG!!!

Ai mất máy, mệt nhọc, ăn không ngon miệng, ngủ không an giấc *hãy mau mau uống* **Rượu bổ « Tonican »**

Ai ho gió, ho đàm, ho khan, đau ngực *hãy uống :* **Thuốc ho ngọt « SIROPAN »**

có bán tại : PHARMACIE DE TANDINH 22-22bis — rue Vassoigne — Tân-Định

BÙI-ĐẮC-ÂN
Docteur en Pharmacie
Ancien Interne des Hôpitaux de Paris, Lauréat de Bordeaux

Tỉnh-Độ Cư-Sĩ Phật Hội

Không tốn là độ tử Phật hành từ hồi chọ-phương. Mới được Chánh - phủ cho phép lập hội « Tỉnh-Độ Cư-Sĩ Phật-Hội » tại chùa « Bửu Long », đường Avenue le Bure de Villers (Ngã Năm) Cholon.

Xin cho qui ông, qui bà lạc-chấu hay rằng : bội chúng hãy không phải người đi quyên tiền của bổ tỉnh Như có kẻ nào mượn danh hội đi tới tiền ấy là kẻ gian, xin chớ ý

T. P. C. S. P. H.

Lê van Vinh

Horloger Spécialiste DE BESANÇON 76 rue d'Espagne SAIGON

ANGLE CATINAT

Sửa đủ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là : (Compteur-kilomètrique, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân, vân...

TIN TRONG NƯỚC

Saigon

Về vụ ý quyền hiếp người lương thiện

Nơi mục nầy trong số báo trước, có cái tin nói về đầy phố ở đường Lacotte prolongée bị kẻ nào liệng đá bà người hư đó. Cô L... ở đầy đó có thưa ai có bắt được kẻ liệng đá thì thưởng 10 đồng, nhưng không ai bắt được, tức mình có nói với người tính H... ở cũng đầy phố bắt kẻ nghịch kia được cũng thưởng số ấy. Đêm 29 Mars cô L... dẫn tính H... đó chưng ngồi nơi Dây bắt tên giữ người đương ngồi trên gác. Lại con nói thêm là tính H... vì tên mà tối mắt.

Nay người bị công kích đó đều bảo quan cho biết rằng vì sự ích chung cho cả người ở cùng một đầy phố, mà ra công rình mò mới bắt được kẻ liệng đá kia lại trận quả tang, chớ không phải vì tiền theo lời người thì trong sự liêng đá đầy, có lẽ vì thù oán quanh ghế, trong sự cho mướn phòng mà ra.

Vậy bổn báo xin nói lại gọi là tiếng chuông thứ hai, và đính chính lại theo ý muốn của người ký công kích.

Cholon

Đã già còn ăn trộm

Trong đêm 21 rạng ngày 22 Mars, có một ông già ốt ngoài 90 tuổi ăn trộm được một cái trâu trong làng Tân Bửu.

Ông già ấy dắt con trâu đi bằng rừng, thình lình nghe tiếng xúp-lê thổi, ông không chạy trốn kịp, bị hai người lính đến bắt giữ về nhà việc Tân-Bửu. Tại đây làng và lính thấy tuổi tác ông lớn, nên không đánh đập ai, nhưng không vì tuổi của ông mà người ta không đưa ông nhiều lắm nặng nề được.

Có lẽ ông già ấy vì nghèo đói quá mà đâm phải ăn cắp làm bậy như vậy. Nghĩ cũng đáng thương.

Luc-Tinh

BIENHOA

Lập thành chợ « Mới »

Tại Culoupho có một cái chợ tự đương Chợ Mới thời ra nó có kỳ có yếu mà thế kỷ rồi. Hồi nay lại lẻ suy vi đến đổi : Cho đến Hương chức và các quan viên chức sở ở làng Hiệp hòa (Culoupho) đồng lòng đứng ra cổ động kẻ cầu người công ngồi thành cái chợ toàn cây ngói mới, coi có thể chất chẩn tại vững xinh đẹp. Nhơn đó làng Hiệp hoà đã làm lễ Lạc thành nơi ngày đêm từ 23 đến 25 Mars 1934 có mời quan viên chức sắc xa gần và bà gia đình dự lễ, nào là hát cô đồng, nhà lồng, và chơi nhiều trò ngộ nghĩnh rất vui.

Hoa cho Hương chức làng Hiệp hoà đã có động giữ tục lễ rất khuẩn bách mà công việc đang thành tựu như vậy đáng khen quí chức hết lòng làm nghĩa vụ để hoà bổ cơ nghiệp chỉ !! Thôn Tự là một cái ý... hoà có ích.

Đứng-Đáng

RACHGIA

Ba vụ cướp trong một tuần

Một đám ăn cướp nhơn mới xảy ra ở sông Cái-Lớn, ai là người lương thiện đã từng tin cậy sông Cái-Lớn là chỗ bình yên không xảy ra chuyện gì thì ngày nay cũng phải đề phòng, hoặc đừng đi ban đêm ở ngoài sông là tiện hơn hết.

Mới một tuần lễ nay, chẳng nó đánh ba đám, lần đầu thì đón ghe chị hai Giau điền chủ ở Thới an, chỉ nầy nhậy xuống sông nên khỏi nạn chăng nó châu chấ ngã Tắc-Cậu là một khúc sông nhỏ, để thông qua hai con sông Cái-Lớn và Cái-Bé. Rồi kế đến là một người khách trú bị chúng nó tám hết một trăm rưởi đồng, rồi cũng đi êm, không ai dám làm gì nó. Kế nữa là tại ngã ba vàm, ở đây chúng nó làm hại nội bọn của chúng nó lối chừng mười bảy người trở lại, đánh lại ngã ba tan là chỗ cách nhà-máy quan quận chừng bốn ngàn thước, mà chính là mỗi đường đi thường của quan quận và tỉnh nữa.

Còn ở Tắc-cậu thì nó kẻ một bên với đồn binh ở Xẻo-Rô. Thế mà chúng nó cũng dám làm ăn, không kể gì đồn binh. Hình như chúng nó không có sáng ông, chúng nó cứ việc làm càng vậy mà chúng nó không hiểu tại sao cái bót Xẻo-Rô ở ở đó để làm gì ?.

Ước mong quan chủ tỉnh và quan quận Gogano nên xem tâm trừ bọn cướp nầy cho dân lương thiện nhờ.

- Lê kim Hoa

MYTHO

Sự hại về việc gả ép

Vừa rồi, tại làng Xuân-đông có một người đàn bà uống thuốc độc tự-tử, nhưng may người ta cứu được. Theo lời người lối xóm nói, thì số đi có Nguyễn thị Xương toan tự tử đó, là vì sự bực dải của mẹ chồng mà ra.

Cô Xương con gái ông Ngô-văn-Dành ở Thuđaumớt, mới có chồng hồi năm ngoái là M. Nguyễn văn Hon con một của bà Nguyễn thị Sâm ở Xuân-đông. Nguyên hồi ban đầu mới đi nói, thì cô Xương không chịu, sau cha cô ép cô phải nghe lời.

Ban đầu mới mê làm đâu, thì được trên thuận dưới hòa, nhưng cái cảnh gia đình êm thấm ấy không được bao lâu thì sanh biến. Mẹ chồng càng ngày đối với nàng đâu thêm khổ khéo, một chút xíu gì cũng bị rầy la.

Vừa rồi nàng bị mất một chiếc vòng lại cớ thêm cái duyên cớ cho cô thôi chí ngã lòng. hèn duyên tái phận nữa. Cô ông chồng vì bên mẹ hèn yếu, không biết tính lẽ nào cho trôn nên rồi bỏ lơ, vì thế mà thì Xương toan tự tử như vậy.

M. Dành ngày nay đã bắt lối hận việc gả ép như vậy chưa. Tưởng ai có con nên lấy việc nầy làm gương.

Cou niêm (390 mác quá

Xin nhà nước giảm bớt cho học trò đi thi

Thường năm trước kìa hè học trò lớp ba (cours élémentaire) thì bằng tiểu học (C.E.I) thì phải ngày khai sanh trong khoảng gần coi niên chỉ có 0$20. Nhưng đến năm 1930 lối nay lại tăng lên đến 0$.90. Chưa nói đến vụ tiền chụp hình tiền xe, tiền tàu tiền ăn uống đi lên tỉnh thành mà thi cử. Các việc tốn phí ít nào cũng là 0$ 0$. Thi đậu rất không biết, mà phần cha mẹ phải bạn rầu 10 giọt lưu. Nên mau đầu được đi nữa chỉ có một miếng ăng Văn bằng tiểu học chớ đâu được tâm thấy làm chu đi...

Than ôi, nhà nước 0$00 như thế có ấn chẳng nói làm chi, thì như nhà gặp cảnh nghèo nàn, tiền nầy bực bối, thì nhà đào không trở ngại sự học của trẻ em.

Dân Việt-nam 10 phần nghèo hết tám, thấy cái quan-cảnh con nhà nghèo sắp sửa đi thi mà bị trở ngại về tiền bạc thì nói lấy tâm thương tiếc.

Xin chánh-phủ nghĩ tình mà bớt xớ tiền con niêm gần giảm khai sanh lại hai phần hoặc phần nữa theo buổi khó khăn. Cầy cho con dân nghèo nàn có có thể thi cử được. Nếu chánh phủ sẵn lòng thì xin nói cho vắp vắp, kẻo kỳ thì tới. Mai 1934 cha mẹ học sinh ngao ngán về tiền bạc. Chắc có nhiều nhà, nó không là chạy cho có con niên, nên họ đành cho con thôi học ra không tới cử gì nữa.

Danh-Mộc

RACHGIA

Một tên bắt dê xe đi mạo xưng đốc-học

Mới đây ở Rạch-giá có một trường tư thục mới lập tại châu thành Rạch-giá.

Nhơn dịp nầy có một tên P. V. D. vốn là tiểu bắt dê xe ăn mặc ăn phục đi đến nhà nầy nhà nọ ở trang thôn quê mạo cùng là đốc học trường tư thục, rồi trên đây đặng cho cha mẹ học sanh đưa tiền xe cho cậu ấy.

Nghe đâu như ông chủ trường tư thục nầy tính làm đơn kêu nài với nhà chuyên trách trốc cái tên mạo xưng đốc-học đó là gạt gẫm người lương thiện.

Chuyện lạ Chuyện lạ

Anh em cô bắc xin lòng tai nghe Chúng tôi rất đã xả bong đặc biệt V... xin lấy thiệt chánh hiệu Vietnam Bởi nhỏ công toàn là người Nam-Việt

Có xét mới biết hàng tốt trong đó Giá rẻ hợp thời theo lối kinh tế Cũng tôi có chế ra thứ xà bong Mùi thơm dực-uống làm cảnh sạch sẽ

Kẻ mình mát-mẻ đa trắng hội phần Dùng thì một lần kẻ là vừa bụng Đều tôn ... cùng hoà Nam-Bắc tin bấy đồng «Việt-Nam» ... bỏ ai ai cũng hoà

BÁN VIỆT-NAM
Kính cáo

Giá lúa và Tin tàu

Giá lúa tại Chợ Lớn

Ngày 30 Mars 1934

LÚA

Mỗi tạ 68 kilos

Geoung	1.10	Gnen	1.16
Sentre Saïri	1.10	Cairang	1.05
Sentre	1.06	Thet nei	1.05
Nythe-Tiêm	1.08	Longnyen	1.05
Cai-Lay	1.05	Chandee trung	1.05
Cai-Bè	1.05	— Bé	0.93
Vinhlong	1.05	Canchan	0.93
Bakê	1.00	Sadec trung	1.05
Cau-Chang	1.05	— Bé	0.93
Long-Long	1.04		
Travinh	1.04	CAO MEN	
Bai lau	1.04	Battambang	1.08
Bacliêu	1.07	Kompot	1.02
Bachgia	1.05	Saïgon	
Soctrang	1.08	Lôc do	0.85

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo	25 %		1.62
Gạo	60		1.55
Nếp			1.32
Jean			1.40
Cám trắng			0.66
Cám lức			0.71
Bạc lức			11.00
Bắc gạo			10.50

Tàu tới

U Pháp lai

Chenonceaux	2 Avril
Delta	8 Avril
Sikiang	13 Avril

U Bắc và Trung-kỳ về

U Tàu về

Pentous	13 Avril

Singapore về

G G Merlin	5 Avril

TAU ĐI

Qua Pháp

Cap Pa duran	4 Avril
Per avion	1er Avril
Porthos	16 Avril

Ra Bắc và Trung-kỳ

Ayers	1er Avril
Girode Chappe	8 Avril

Qua Tân

Che oncaux	5 Avril

U Singapore qua

NHAN-VĂN-NHIỀU

Nhà trồng răng

Chuyên trị răng đau vá trồng răng vàng, răng caoutchouc, răng cối (pivot) răng cầu (bridge à pont) v.v...

66, Bd Bonnard — SAIGON

Ai bị đau lậu, hoặc mới hay lâu ngày

Hãy lại :

Nhà thuốc
GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, Rue d'Ormay
SAIGON

Mà xin một tâm giấy chương-trình thuốc

GONORYL

Có cắt nghĩa cách trị bịnh ở xa gởi cho không.

PHO

Mới sửa lại rộng rãi và sạch sẽ, giá thiệt rẻ, từ 1$ sắp lên. Xin đo nơi nhà hội Van quốc Tiết-kiệm số 29 đường Chaigneau Saigon.

« MUỐN BÁN »

Một chiếc *Delahaye*, số trên 5000, 5 chỗ ngồi, mới rà máy tốt lắm, giá thật rẻ

Do nơi bổn quán.

ĐỪNG LẦY LẦM LẪN NHÀ ĐỘNG SÁCH

P. Nguyễn văn-Châu

Đã tại số 320 cũng con đường Galliéni Saigon gần bên đường Nguyễn tấn Nghiêm.

Muốn mua

Tiền cọc, Tiền cầm cố, Bộ đồ, cao su Đồng vàng, hàng gấm

- Trước khi quí ông muốn bán đồ gì hiếu và rõ thì giá :

M. Nguyễn-văn Thương
Maison G. Miniani et Importation Exportation
56, rue Chaigneau SAIGON

Đất tốt, sạch sẽ khoản khoái ở Khánh-Hội cho mướn rất rẻ ở 14 $ tới 26 $, có đèn, nước và cầu tiêu

Xin hỏi tại : *Société Immobilière du port de Saïgon.*

N. 15 quai de Belgique SAIGON

Bỏ qua rất uổng !!!

1934

XIN KÍP VIẾT THƠ VỀ

PHONG-TAI

43 Rue des Pipes Hanoi

hãy quyển sách mấu mới sẽ biêu không

Bỏ qua rất uổng !!

No 29 Ron Roland Garros

HIỆP-THÍNH SAIGON

Sửa và sơn xe máy rất khéo có lãnh đồ xi Ken và sửa máy hát, máy đánh chữ và bán đồ phụ tùng xe máy làm Kỹ không tính giá rẻ hơn các nơi.

Chủ nhơn Kính cáo

Hãy dùng thử

Dầu xổ du-đủ

Dầu ép kỹ lưỡng trong sạch không mùi dễ uống

Của hãng Dầu và savon Việt-Nam chế tạo thiệt tốt thiệt rẻ

« Comptoir des cafés Unic »

181 RUE D'ESPAGNE (*gần chợ mới*)

Bán café rang và sống Đường sữa bò, và thuốc hút đã hiệu. Bán sỉ và bán lẻ, giá rẻ hơn các nơi. Cách mua bán sẽ gần tiện cho các chủ tiệm café lớn nhỏ.

Có trữ bán tại : NGUYỄN-VĂN-ĐẮC
Pâtisserie 76 Bd Bonnard
Và ở 176 rue d'Espagne SAIGON
Cần đông đại-lý các nơi

Sửa đủ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là :

(Compteur-kilomètrique, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân, vân...

Cải bại cho lập trường gả

Thương nữ chúng tôi thường viết bài đăng trên các báo mà tiêu vấn về việc cải-cách cho lập trường gả, nhưng đến nay báo thấp trường gả vẫn khó trường. Năm nay là năm kinh tế khuẩn bách, vì thương không hoàng vô ngân lý tôi cảm đường trầm trọng, thời là cơ phục hưng chưa thấy mới, mà thứ chơi khác hại nầy sanh thêm hoài... Hiện nay trong quận Tân-Châu có lập hai cô trường gả rồi lớn 1 Tại làng Long-thuận (Hồng gôn) của tên B T... 2 Tại làng Phú-an cũ tên K... ngày rằm và ba mươi Annam mỗi tháng mấy ngày chơi bời ở Luc Tỉnh hội tới nơi nượn, chơi bời một cách tự do. Nên chúng đã gả không thì chẳng nói chi, coi nầy lại có chứa cờ bạc, mê, cáo, tử sắc, cá đi đã thứ.

Chúng tôi viết bài nầy ước ao quan địa-phương vị dân an trừ hại giùm.

Hão-Nhi

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHU-ĐỨC

Trần-văn-Hay sức lực mạnh lắm, công Thiết-Thạch không hãy [illegible] nhưng, chàng chạy bỏ từng [illegible] thang một mà xuống đất Trần-văn-Hay vừa ra đến ngoài sáng [illegible] một cái xe kiểu chạy ngang qua đến kêu lại. Người đánh xe [illegible] một tên khách trú vừa ngưng [illegible] thấy Trần-văn-Hay công Thiết-Thạch trên lưng mình chẳng dám để thì lắt đầu không chịu chở Trần-văn-Hay thấy tên khách trú [illegible] cương cho ngựa chạy đi thì cả gan nhảy lại đánh anh ta một [illegible] thoi rất mạnh và cầm ngã lăn xuống đường. Trần-văn-Hay tập tức mở cửa xe để Thiết-Thạch ngồi vào trong rồi khóa cửa trèo lên xe nắm cương ngựa đánh sai đi rất mau.

Khi xe vừa chạy đi rồi, Bích-Hoa trong nhà chạy ra muốn cùng theo Thiết-Thạch đào tẩu nhưng đã trễ rồi. Bích-Hoa đứng ngó theo hai hàng nước mắt chảy ra ròng ròng rồi nói thầm rằng: « Người ta mặt dỏ đã chở Thiết-Thạch đi mất rồi ta biết đi đâu [illegible] cây giờ? A phải, thôi ta hãy chạy về nhà mẹ nuôi ta rồi cùng người đi trốn. » Bích-Hoa vào đóng cửa chạy đi. Trần-văn-Hay cầm cương ngựa đặc cương miệng thì ta cầu thì đạp cho sải hết sức chẳng bao lâu về đến nhà. Trần-văn-Hay gò cương ngựa đứng xe lại rồi nhảy xuống đất mở cửa xe mà khiến Thiết-Thạch vào nhà.

Trần-văn-Hay công Thiết-Thạch trước khi đi vào nhà thấy cửa đóng liền kêu ả tình nhân của chàng mở cửa ra. Trần-văn-Hay tức dễ nằm trên bà vân ngựa rồi mở trói cho chàng. Trần-văn-Hay đem cởi áo Thiết-Thạch ra xem coi chàng bị đau nơi nào. Khi thấy Thiết-Thạch bị đau nơi ngực thì Trần-văn-Hay thất sắc bụm mặt khóc ngất lên mà rằng: « Trời ơi! Ông đánh đỗ gả thiếu niên anh hùng hao kiệt nầy chết vì tay đứa độc ác là Rô-be-Bac cho đánh sao? »

Bạn nói quá! Rô-be-Bac thấy thằng khách trú bất tỉnh vừa chột dậy ôm đầu rên: « Chớt lắt đi! Ngộ xẩy! Ái ộ ngộ, xẩy. » Rô-be-Bac ngạc nhiên thấy mất Thiết-Thạch thì trợn mắt nạt thằng khách trú ấy rằng: « Nị còn sống nhăn đó, xẩy cái gì mà rên! Thiết-Thạch đâu? Bích-Hoa đâu? »

Tên khách trú rờ đầu rồi sẽ bàn tay đưa cho Rô-be-Bac xem và nói: « Ông có ôi! Máu điều quá. »

— Tức quá! Sao ta hỏi chẳng chịu trả lời.

— Bẩm ông, ngộ nầu tay cầm cây kim nầy gửi cái thằng bị trói, chẳng rõ tại sao ngộ nghe mộ cái bốp trên đầu ngộ thấy lửa nhảy trước mắt đời không còn biết gì cả. Chừng ngộ tỉnh lại thì thấy mất hết chọi nị có đánh. Ông có ôi! Ngộ xẩy ra cả lá. Rô-be-Bac nghe tên khách-trú nói dối lời thì tức giận cho chàng một đạp rồi chạy đi xuống thang lầu.

Rô-be-Bac nói thầm rằng: « Va chẳng cần tìm kiếm Thiết-Thạch, ta kiếm Bích-Hoa mà thôi ».

Xuống thang lầu Rô-bac-Bac gặp Đội-Chôn thì nói thầm rằng: « Thầy phải tìm bắt cho được Thiết-Thạch cho tôi nội đêm nay, nếu bắt không được thì tôi cách chức thầy ». Đội-Chôn nghe Rô-be-Bac nói thì lắc đầu le lưỡi nói thầm rằng: Phen nầy chết tôi rồi. Tôi mà bị cách chức, mất lon đột nầy thì chắc là con vợ nhỏ nó bỏ tôi mà lấy chồng khác. Ôi thôi! Phải đi kiếm, đi như thằng điên! đến sáng mai rồi sẽ hay ». Đội-Chôn nói dứt lời rồi bước chơn đi mà tâm lòng buồn bực vô bang còn Rô-be-Bac đi đâu?

Rô-be-Bac nghi chắc Bích-Hoa chạy về nhà bà hai Lộ cho không đi đâu khác nên khi ra khỏi nhà liền thót lên xe song mã biểu tên linh đánh chạy đi rất mau. Xe chạy vần đến nhà bà hai Lộ đâm vào trên tìm kiếm đặt bum Rô-be-Bac thấy Bích-Hoa đang chạy đi mà tóc trên đầu xả xuống hai vai, Rô-be-Bac biểu tên linh ngừng xe lại rồi nhảy xuống chạy theo kêu rằng: « Bích-Hoa! Bích-Hoa đừng bước ». Bích-Hoa nghe kêu tên day lại ngó thấy Rô-be-Bac thì cả kinh gầm đầu chạy nữa. Rô-be-Bac chạy theo kịp nắm lấy tay Bích-Hoa kéo lại thì nàng ngã ngửa ra chiếc giếc. Rô-be-Bac cả sợ liền ôm rồi khiêu đem lại xe song mã biểu tên linh quẩy xe trở về bổi cảnh sát. Trên xe Bích-Hoa vì sợ quá mà bất tỉnh không hay biết gì cả, chừng xe về đến bót, Rô-be-Bac khiến nàng xuống xe và đưa vào phòng thì nàng mới tỉnh lại. Bích-Hoa thấy đang nằm trên ray của Rô-be-Bac thì vùng vẫy khóc vừa mắng rằng: « Con quỷ âm dục, mi hãy giết ta, chớ đừng có »

Rô-be-Bac nghe Bích-Hoa mắng đến đó thì đau đớn như bị gươm đâm nhói lên ngực song le người sợ đã nghe rõ ràng câu nói sắt lọt vào tai. Vợ của Rô-be-Bac chạy ra đón vừa thấy mặt Bích-Hoa thì [illegible] bằng nước mắt chảy ra rồng rồng ta liền rằng: « Đi lên, mà đây con ấy. »

Còn nữa

Il tiên cũng có thể đeo được

Hột Xoàn!!!

HỘT « XOÀN MỚI »

Thiết tốt mà thiết khéo. [illegible] giấy bảo kiểm đeo đó không chết nước đổi màu [illegible] mà hột xoàn chu [illegible] mên

-:- BÀ QUÁN -:-

có bán mà thôi. — Chỗ đáng tin cậy — Tiếp rước tử-tế.

JOAILLERIE MODERNE

Tuyển de Diamants [illegible]

« BÀ QUÁN »

58 Rue Sonnier — SAIGON

Ngang Vàng khu [illegible]

CỚ SAO LẠI LIỀU CHO XE NẰM ĐƯỜNG KHÔNG VUI LÀM VẬY?

MỘT CHỨT SỰ SĂN SÓC TẠI:

STATION SERVICE 36bis Bd GOUARD SAIGON

Quí ngài sẽ tránh biết bao điều sự buồn và giúp xe của quí ngài đặng bền chắc lâu ngày hơn.

AUTO-ACCESSOIRES MAISON DIDIER
61 Rue Pellerin -:- SAIGON

BÁN CHO QUÍ NGÀI, GIÁ RẺ HƠN HẾT, HẾT THẢY ĐỒ DÙNG CHO XE HƠI

Đổi vỏ xe MICHELIN bằng vỏ SUPER.-CONFORT, chịu lấy lại bánh xe cũ.

Mới in rồi

tại nhà in Đức-Lưu-Phương
158 Rue d'Espagne -:- SAIGON

1° HỒI DƯƠNG NHƠN QUẢ

2° TIỂU TRAI CHÍ DỊ *trọn bộ 4 cuốn*

ĐỨC-QUỐC

Đèn hơi hiệu « AI-DA » thắp dầu lửa

HẠ GIÁ 30 NGÀY

(từ ngày 20 mar tới ngày 20 avril)

Đèn dầu lửa hiệu AI-DA của Đức-quốc chế tạo và vừa tốt vừa rẻ và dùng ít hơn đèn vừa nay khắp thế giới đều biết.

Bởi thế chúng tôi liền hiệu AI-DA lên giá cái giá trị của AI-DA nên không kể là, với lòng bán hạ giá trong 30 ngày. Xin mời khách tới mua mau, kẻo quá hơn một tháng, thì giá bán lại như cũ.

MY QUANG C^IE

N° 33, Boulevard Tổng-đốc-Phương, (Cholon)

CẦM THẾ NHÀ PHỐ

Ai có nhà phố tại châu thành Saigon Cholon muốn cầm thế hỏi tại Hội Viễn-Đông Lập Bổn, C8 Đường Chaner Saigon

TRỊ BỊNH HUỀ LIỄU

NHỨT SỚM NHỨT MUỘN

[illegible] thì nên [illegible] thuốc liều thì nên [illegible] chẩn [illegible] trọng [illegible] nhiều [illegible] bị nọc đi [illegible] vẫn vẫn. [illegible] chẳng 5 ve trở lại, thì mình [illegible] đến đó, kinh nghiệm đông [illegible] Biết sanh sao [illegible] được [illegible] Có bán nơi các gare xe điện [illegible] nhà buôn nơi [illegible] cả nhà mua Saigon có [illegible] nơi tiệm cô Nguyễn-thị Kính [illegible] mới Saigon, giá [illegible] mỗi ve 0p50.

Monsieur BÌNH THÀNH-SONG

Vinhlong — *CANTHƠ*

[illegible] bịnh hóa giáo-ngân [illegible] bịnh chi muốn hỏi điều [illegible]

Người lục tỉnh đến Saigon

(đến hãy coi chừng nơi gác chợ mới)

Vì tại gác chợ đó có tiệm cô Nguyễn-thị-Kính người ta đến mướn nượp, mua thuốc xổ hiệu Nhành mai giá rẻ 0$15 và thuốc ban (Chỉ linh tán) giá rẻ 0 p. 12. Hai thứ thuốc nầy hay lắm, ai ai cũng biết. Nhứt là thuốc ban (Chỉ linh tán). Con nít nóng, ban, uống vào thì hết liền. Ai dùng rồi cũng cho thuốc nầy là thần dược vì thuốc hết sức linh nghiệm, giá mỗi gói 0$12. Ai muốn mua xin đến nơi cô Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon. Khắp cả đông-Pháp có bán, các gare xe điện và các nhà buôn đều có gởi bán.

Người giúp việc nhà nước, với buổi nầy...

Ở cho lúc khó khăn, vì tiền bạc thì phần đông ai cũng tùng thiếu. Biết có đau, có khi không đủ tiền chạy thuốc. Phần nhiều quí ngài làm việc lâu năm, lao tâm lao lực khí suy huyết kém, người yếu đuối mệt mỏi. Vì lẽ thành thật, tôi xin chỉ quí ngài uống thuốc (Đại bổ Tế thế Hoàn) giá rẻ mỗi ve 0$50, uống vào làm việc cả ngày không biết mệt, uống chừng 5 ve thì mật máu đỏ lại, ăn cơm biết ngon ngủ được thẳng giấc. Vì thuốc nầy bào chế đúng toàn thứ sâm tốt. Có gởi bán khắp cả Đông-Pháp các gare xe điện. Ai muốn mua xin đến nơi tiệm Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon.

Giá mỗi ve 0$50

Người ta đồn rằm... có không hay sao???

Người ta đồn và khen thuốc Điều kinh hiệu Nhành mai hay lắm giá rẻ mỗi ve 0p50. Vậy có [illegible] có bịnh điều kinh, nên mua [illegible] ve mà uống có sẽ được vui [illegible] Rằm, vì thuốc nầy hay lắm. [illegible] chừng 5 ve trở lại, thì mình [illegible] đến đó, kinh nghiệm đông [illegible] Biết sanh sao [illegible] được [illegible] Có bán nơi các gare xe điện [illegible] nhà buôn nơi [illegible] cả nhà mua Saigon có [illegible] nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính [illegible] mới Saigon, giá [illegible] mỗi ve 0p50.

Nóng lạnh... Nóng lạnh...

Xin hãy dùng thuốc (Sơn khê tán) hay [illegible] lại cho ra [illegible] hết bịnh. [illegible] hay ai dùng [illegible] tặng lắm. [illegible] tâm chính hiệu giá rẻ mỗi gói 0p12, có gởi bán khắp nơi và các gare xe điện. Ai ưa muốn mua xin đến nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon.

Tin tức về tờ Niết-Bàn tạp chí

Số đặc biệt ra rồi. Tòa soạn nghỉ một tháng. Tạp chí số 1 Ép sẽ xuất bản vào ngày 15 mars. Có nhiều bài hay, và đặc biệt chuyên tây du.

Mỗi số 0p.75

Tòa soạn dời về 166 Rue Legrand de la Liraye -:- SAIGON

Nghỉ mát Dalat

Năm nay ai nghỉ mát Dalat cũng hãm nhà ngủ Võ-văn-Dung mà ở, vì nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu Âu tây, rất mát mẻ sẽ mà lại rẻ tiền. Nhứt là về sự ăn uống lại dễ dàng lắm. Có giá đặc biệt cho học sanh.

HOTEL DU MARCHÉ DE DALAT

Võ-văn-Dung Propriétaire — Tél. 26

Muốn biết cho rõ ràng, xin đến nơi M. Nguyễn-[illegible] Vho 68 Rue PELLERIN — SAIGON — Tél. 1043

Các gánh hát nên chú ý

Rạp hát « THÀNH-LƯƠNG » đường Boresse số 131 của ông H. yên Cẩm cho mướn, mỗi đêm thường thì 20$00, cảm đêm thứ bảy 40$00.

HÁT BỘ ANNAM

Ngày thường 20$00

Ngày thứ bảy 40$00

Nếu quí ông gánh có cần đến xin đến nơi số 14 đường Lacotte như quí vị muốn trong tháng tính rồi hơn.

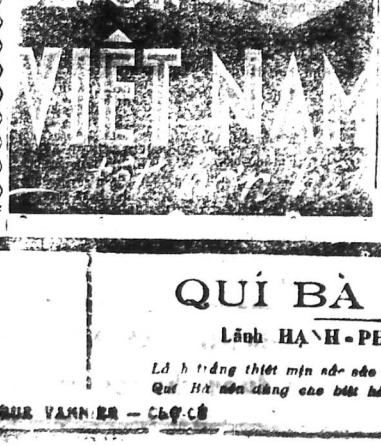

CÙNG QUÍ KHÁCH VIỆT-NAM

Chúng tôi dệt riêng cho quí ông

TUSSOR	Spécial...	4$00 m
TUSSOR	Extra...	3$00 m
TUSSOR	A...	2$00 m

Lụa Lào, Lụa trắng toàn tơ tốt đẹp dệt tại Saigon

NHÀ TƠ-LỤA 70 RUE VANNIER — CHỢ-CŨ

QUÍ BÀ NAM-VIỆT

Lãnh HẠNH-PHƯỚC đon bông đủ thứ

Lãnh trắng thiết mịn sắc sảo cam đoan tơ rông hạng nhứt

Quí Bà nên dùng cho biết hàng lụa dệt tại Saigon

SAIGON

HỎI MUA CHỖ NÀO CUNG CÓ
RƯỢU "DUBONNET"

Lời rao

1. — Comptabilité. — Vì số học-sinh « Cours de Comptabilité du Soir » đã có hơn đinh Bổn-trường rất nếc không thể thâu nhận thêm nữa như học-sanh ban ngày

Nhưu bạn vì quá mệ nghề bái toán phiền trách bổn-trường vô-tình. Vậy kể từ lời rao nầy ra, bổn-trường chỉ nhận học-sanh ban ngày mà thôi

II. — Sténographie - A pé Paris -

Concours de vitesse pour 1934

Concours de 60 mots } *un Dimanche de Decembre et de Mai*

Grands concours de 80 à . . . . 160, 200 200 mots } *un Dimanche de Juillet*

Thì lại bổn-trường còn bái bổ bản trị-sự giảm-khão bên tây chọn lựa chấm lấy Cấp bằng. Học-sanh vô pháp giỏi học đủ chương trình thì D.E.P.S.F.I. trở lên đến học được kết quả mỉ-mãng. Trong thời buổi kinh-tế khó khăn nầy các hãng buôn kén học sanh của bổn-trường đi làm liền liền; bằng-cớ để lại bổn trường, các bạn đến hỏi sẽ rõ động nông chi thêm.

Ecole pratique de Commerce de Saigon

7, Rue René Hérault, 7

Directeur : Lương-văn-Hiu

Diplômé d'Ecole Supérieure de Commerce — Titulaire des Certificats d'Etudes de l'enseignement Commercial Paris-Chef du service de Comptabilité de la maison de Commerce Saigon — Ancien Commissaire près les Tribunaux.

Thuốc trị bịnh đau Vạn quốc tiết kiến

[illegible] người bạc nhược [illegible] nước khó hỏi [illegible] trong hơn-tử ruồi non nhiều [illegible] bao nhiêu bịnh [illegible] đau bụng mắn, đau [illegible] đau bụng ngầm, đau [illegible] đau bụng vặt [illegible] đau bụng [illegible] tánh mà [illegible] Ngươi muốn sống lâu mau-mau mình thành tài [illegible] ngồi sự

Thuốc ĐẠ-DÀY HƯ, TRƯỜNG nhỏ

Tưởng gia-truyền hiệu nghiệm [illegible] lá bạc

Dùng bịnh nặng [illegible] sau đúng cữ [illegible] lần kiện cị hoặc thường không [illegible]

Ăn mau [illegible] mỗi [illegible] Ta [illegible] hay

[illegible] gói 1$00

Nhà thuốc [illegible] TRƯỜNG-LÂM [illegible] Ngã ba Kiệu [illegible] Lãi có [illegible] Quan Sơn [illegible] Tân Bảo [illegible] Minh-Nguyệt [illegible]

Hỏi [illegible] đường Phú [illegible] tiệm sơn của Quảng Đông Pháp.

[illegible] 10 0. 0 0 Lượng Thuốc [illegible] đông tất cả và 5$00 [illegible] Lăng.

Quang Lý cối Đông Pháp Saigon 26, đường Chaignau [illegible] gần tại Hanoi: 58, Đại lộ Francis Garnier.

Muốn dự đề. — Lập tư bổn. — Muốn có sẵn vốn cho con cái [illegible] đời bịnh Muốn để đánh thức [illegible] con [illegible] đau học

[illegible] hãy [illegible] vô của Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm :

[illegible] trả mỗi tháng 8 $ [illegible] 500 trả mỗi tháng 4 [illegible] 250 trả mỗi tháng 2 [illegible]

Đăng dự vào

1 — Cuộc xổ số hồi vốn là mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2 — Cuộc chơi 1/8 hiện lời cổ tức sau khi đóng đăng 2 Năm Hội [illegible] đăng nhiều người chủ chốn và tư tế đăng lấy quang lý Nhưng số mà hộ chưa có người [illegible] mất.

SAISON
CÔ-NHƯ-LIÊN
91 Rue d'Espagne
SAIGON

Chuyên môn sửa viết máy, máy đánh chữ.

Làm Chân liền. Kim thời, Hiều, Hỉ có giá từ 2$00 trở lên.

Khắc con dấu đồ kiểu làm mộ bia.

—o—

110 Rue d'Espagne

Có bán đồ phụ-tùng xe hơi giá rẻ hơn nơi khác.

CÔNG-TY
Forvil và Doctear Pierre
Đũ thứ dầu thơm
— : Phấn : —
Sa on rửa mặt
Nước súc miệng
Savon đánh răng
KHẮP CÁC NƠI ĐỀU CÓ BÁN LẺ
Đại-Lý độc quyền
INDOCHINE IMPORT. C. HUCHET
40-46 Rue Pellerin — SAIGON

MỘT NHÀ NGÂN HÀNG MỸ BỊ ĂN—CƯỚP GIỰT TIỀN GIỮA BAN NGÀY

Có một toán ăn cướp 6 đứa, đầu đảng chắc là tên ăn cướp gì lại John Dillinger mới vượt ngục ở Lake-County đến cướp tiền nhà ngân hàng « Security National Bank » và có bắt theo một người đàn-bà gánh xe lại nhà hàng ấy để cho chúng núp sau lưng mà bắn lính cảnh-sát.

Lính cảnh-sát sợ giết chết cô đàn bà nên phải nghỉ tấn.

Bọn ăn cướp lên bỏ đi cách hai dặm đường gặp được chiếc xe hơi chúng đón rồi lên cầm mang đông đi.

Sở cảnh sát nghi cho bọn ăn cướp nầy do Dillinger cầm đầu.

Sự thật nhà chuyên trách có tìm được cây súng sau nầy lại của một người đàn bà thường đến viếng Dillinger trong khi nó bị giam ở ngục Lake-County (Indiana).

Cuộc điều tra mở ra, bà người đàn bà có cây súng lạ đó là người bạn thân của người đồ đệ của Dillinger.

Hiện nay các sở cảnh - sát ở Huê-kỳ đương lo trốc nã Dillinger vượt ngục cách ba tháng nay và có đem theo một cây súng lục giống mà nó chạm trong gỗ trong lúc rảnh rang.

Hồi tháng chạp Dillinger ở Michigan vượt ngục trốn có đặt mười một tên tội nhơn. Cách rài tuần-lễ sau khi đó và bị bắt buộc với bốn tên đồng-đảng của nó ở Toucon và đem giam ở ngục Lake-County để chờ toà án đem ra xử và về tội giết viên trinh thám jess Sarber ở Leina trong lúc nó vào cướp viện một nhà băng ở đó.

Bọn ăn cướp ở Huê kỳ cũng giữ thật !

HIỆU THUỐC ĐẦU RỒNG MYTHO
Của ông Y-sĩ HỒ-MINH-KHẢI và NGUYỄN-VĂN-THỊNH bào chế

THANH-XUÂN-HOÀN
THUỐC SỮA HUYẾT CHO ĐÀN BÀ

Thuốc nầy chủ-trị về khoa Phụ-nữ huyết, kém huyết, [illegible] hạng ở người ốm mặp, đều dùng đặng hết, hoàn thuốc nầy sẽ sửa huyết cho đúng ngày tháng và trị chứng huyết hư, hoà tháng trời thường sự, tháng có tháng không, ra nhiều, đợt, đen, xám, chống mặc tay chơn nhức mỏi, đau lưng, mỗi khi gần đến kinh kỳ thì đau bụng, hoặc đau lưng mắn, trong bụng có cục, nặng, ngực tay chơn lạnh, thao thức mới, uống vào thì thấy linh nghiệm uống tiếp luôn 1 ống cho được hai tuần lễ trước ngày đến kinh-kỳ thì được huyết tốt và các chứng đau đã kể trên đây không có nữa. Đang khi có đương kinh thì chẳng nên uống. Đến khi hết hồng kinh rồi, tắm rửa sạch sẽ nghỉ hơn ngày kể uống tiếp luôn cho được một tháng thì thấy đó đã thấm thía các chứng bịnh về máu huyết đều dứt tuyệt.

Trong khi dùng thuốc Thanh-Xuân-Hoàn nầy, cứ hai ngày uống Thanh Xuân Hoàn, thì một bữa người đờ uống TRỰC-TÍCH TIÊU ĐÀM HOÀN, hoặc Tiêu tích nầy để tống các chất độc trong mình ra, cứ uống trở đi trở lại như vậy cho được một hộp trực-tích thì thấy trong mình được nhẹ nhàn lắm. Nếu có chứng nhức mỏi, hoặc hay đau rêm cả mình, mỏi khi ngày vừa thức dậy thì nên dùng thêm món thuốc của bổn hiệu kêu là VIỆT-NAM CƯỜNG-LỰC HOÀN thuốc Cường lực nầy mỗi bữa sáng mới lối 7 giờ trước khi ăn, uống hai hoàn với nước trà, dùng cho đúng theo cách bổn hiệu đã chỉ dẫy, thì quí bà quí cô sẽ thấy kết hiệu mau lắm.

Còn khi nào rong mình nóng nẩy hay khát nước lối ngủ bực bội trong mình thì mỗi buổi sáng thức dậy sức miệng xong hòa một muỗng đường các tăng với nước trà mà uống, đến khi hết uống thuốc thì thôi.

THANH-XUÂN-HOÀN mỗi hộp	1$00
Trực tích tiêu đàm hoàn mỗi hộp	0.25
Việt Nam Cường Lực hoàn mỗi hộp	0.50

Cách dùng thuốc có chỉ rõ trong toa để theo mỗi hộp và cách cử kiêng. Các món thuốc trên đây đều có trữ bán tại hiệu NGUYỄN-THỊ KÍNH. Saigon, và khắp các tỉnh Nam-Kỳ và Nam-Vang.

CÁC NHÀ ĐẠI-LÝ THUỐC ĐẦU-RỒNG

BENTRE	M. Nhan-văn-Ấp	CANTHO	M. Thành-Phát, Bazar
BATRI	M. Trần-văn-Đỉnh	OMON	M. Trần-Hưng dit Bảo
MOCAY	M. Ngô-văn-Thọ	BACLIEU	M. Hứa-thành-Giám
VINHLONG	M. Ng-thành-Liêm	PHUNGHIEP	M. Lương-văn-Huê
TAMPINH	M. Trần-qua-Minh	SOCTRANG	M. Trinh-k-Thanh
TUNGLIEM	M. Nguyễn-v-Ba	BACLIEU	M. Lê-ngọc-Thành dit Thâu
THAON	tiệm Hạnh-xuân-Viên	CAMAU	M. Phan-văn-Bước
TRA VINH	M. Phan-ngọc-Cẩm	NGANAM	M. Lâm-tấn-Hưng
CAUNGAN	M. Trịnh-hữu-Duyên	LONGMY	M. Văn-hưng-Long
TIEUCAN	M. Nguyễn-v-Lực	RACHGIA	M. Ng-ngọc-Thế
MACBAC	M. Tô-vĩnh-Tường	TAYNINH	M. Ng-văn-Phẩm
CANTHO	M. Võ-v-Nhiều Bazar		

Pharmacie de l'Indo-chine

THUỐC TRỪ NHA PHIẾN
CỦA
NGUYỄN-NGỌC-THÀI

Bả cứu nơi ngàn bịnh miễng hậu giang thụ biết riêng. Thuốc nầy êm hồ và ma rượu không có chất nha-phiến, trừ tuyệt cùng không đi làm việc như thường ái mắc phải bịnh nầy nên mau mau mạnh gần đến khỏi chịu tốn số Phí chi hết.

Ve 100 hoàn số 1 1$00
Ve 50 hoàn số 2 0$50

BÁN HẠ GIÁ

XIN CHÚ Ý : Có trữ bán đủ các hiệu thuốc [illegible] đã các bực tiền hiền danh ý An-[illegible] Đại-lý bán lẻ các thứ bảo chế.

NGUYỄN-NGỌC-THÀI
Sauvegarde Dragon D'Annam [illegible]

SỮA TƯƠI
"LE GOSSE"
Nguyên chất, tinh khiết, nhiều kem thơm ngon, dễ tiêu

Mỗi hộp 175 grammes 0$15
Mỗi hộp 415 grammes 0 24

FRÉXOR
2 Rue MAC-MAHON — Téléphone 236 - SAIGON

Cách trị cho tuyệt nọc bịnh Phong-tình

Nhơn tìm ra cất KHÍ, xông [illegible] đường mai đan lâu.

[illegible] Những thứ [illegible] không [illegible] [illegible] thì xông [illegible] nhơn [illegible] nhơn [illegible] công phát bịnh nhơn đu đều kẻ mạnh tốn ít lâu trở [illegible] [illegible] độc cần lưu truyền trong ngũ [illegible] Nếu làm cẩng [illegible] [illegible] thì [illegible] lâu nằm [illegible] [illegible] lưng đau [illegible] nhơn [illegible] lâu thì [illegible] Lâu ngày hội cho anh mang [illegible]

Đăng hiểu ta [illegible] là lần [illegible] nhẹ thế mà [illegible] uống [illegible] huyết. Khi [illegible] nhơn.

Cam đoan [illegible]

Ống hộp [illegible] Ba Nang, Ba hiệu Ngọc-[illegible] ngọc Thái Bạch, [illegible] Saigon trừ bán đặt nơi [illegible] khắp.

Mua nhiều cần [illegible]

Nhà thuốc [illegible] Annam [illegible] phòng [illegible] SAIGON

LENTHERIC
là hiệu dầu thơm thượng hạng, có đủ :
Son thoa môi hạng nhứt
Phấn dồi mặt Orkilia
Nước thơm đủ thứ

Thuốc THIÊN-THỌ của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chế ra đã cứu được nhiều người bịnh có CÚLA thiệt thọa tiếp thêm đứng cho vợp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

Hiệu Thanh-Thanh cần dùng 50 đứa trẻ

Vì muốn làm quảng cáo và bán các mỏn hàn nội hóa như dầu Khuynh-diệp, rượu dầu Quảng bình, thuốc lậu và thuốc bổ á phiện của hiệu Nam-thiên Đường Hànoi và các thứ sách bán ở Trung Bắc mà hiệu Thanh-Thanh lành lám đại-lý, nên cần dùng gấp 50 đứa trẻ.

Điều Kiện

1°) Từ 13 đến 15 tuổi.

2°) Có bằng cấp Sơ-học hay là đã từng học lớp nhứt trường tỉnh.

3°) Con nhà nghèo hay mồ côi

4°) Có phụ huynh hay là hai người thân thuộc nhận lãnh.

Lợi ích

1°) Cơm ăn, áo mặc, nhà ở, thuốc men khi đau ốm.

2°) Lương mỗi tháng từ 3$ đến 10$ tùy công việc làm giỏi dở.

3°) Mỗi ngày có 5 giờ rảnh để cho các con học chữ hay là học nghề theo thiên tư và xu hướng của mấy đứa, phi tổn tiệm Thanh Thanh chịu. Ai muốn xin làm phải đo.

THANH THANH

120 Bd de la Somme Saigon

Về việc nhiện quan vô Đức giúp việc trong quân-đội nước Tàu

Tin ở Berlin tháng 29 mars cho hay như vậy:

Các quan võ người Đức hiện tương giúp việc cho quân đội nước Tàu, bỉ có nhiều tờ báo ngoại quốc cho họ là người của chánh-phủ Đức gửi sang, nhưng 5 bính giới Đức đã tuyên bố rằng chánh-rằng mấy quan võ đó vì quyền lợi riêng mà giúp cho quân đội Tàu, chớ họ không có lãnh cái ủy mạng nào của nước Đức mà đi hết.

Có nhiều vị quan võ Đức qua giúp việc trong quân đội Tàu từ năm 1927. Cái mục đích thế nước của họ là để chống trả với bước tiến-thối của bọn Bôn-se-vít, vì bọ ấy bọn nầy là cái cơ nguy-hiểm cho tổ-quốc họ và cho tất cả Âu-châu.

Hiện nay còn nhiều quan võ mới Đức qua làm chức việc trong các đội bi h Tàu toàn là những người làm hầy dạy việc binh-cơ. Còn 5 Nam-tỉnh người ta không thấy có quan võ cố-vấn người Đức nào hết.

Bọn Hitler hăm giết người đi cổ-động hòa-bình

Lord Marley là đoàn-trưởng đoàn phi-chính bị đã đăng Hitler đòi giết bên Huê kỳ

Nói tới đoàn phi-chính Lord Marley (*contre la guerre*) chắc độc-giả ở Sài-gòn đều biết. Đoàn nầy sau khi từ-giã Saigon, qua Nhựt không điều-thuyết được rồi về Tương-hải tính mở hội-nghị phi-chiến, nhưng cũng không thành.

Bây giờ Lord Marley về Paris rồi tách ra đi Huê-kỳ. Qua bên đây, Marley hoạt-động cho cuộc hòa-bình rất lắm. Cũng là điều-thuyết 80 lần, cả đều được hoan-nghênh.

Nhưng coi mà bọn kia tự xưng là đã đánh Hitler, hăm Lord Marley bằng điều-thuyết nữa thì giết. Vì mới lâu đây ấy diễn thuyết đều công-kích đi đi và nhơ đạo của Hitler và binh-vực đến Do-thái.

Nhờ vậy mà ông quyên được 250 ngàn đô-la, để giúp nhà nước Do-thái mới lập thành ở Birob đi-in bên Nga.

Lord Marley đây là cựu thượng thọ Bưu-nghị của Hòng-mao hồi 1930

Một vụ kiện có quan hệ về việc làm chúc thơ

Vì không có chữ để ngày bằng tay mình viết lấy mà bại tờ chúc-thơ của nhà phú nọ mất giá trị

Phòng nhứt ở tòa án Seine bên Pháp do ông Roger làm chánh án mới xử một vụ kiện về hai tờ chúc-thơ mất giá trị.

Ông Léon Duvignon de Lunneau Nghị-viên Thượng Hội-đồng Học-chánh, kiêm chức Đốc-học, từ trần hồm 23 tháng 8 năm 1933 tại bờ Seine ở Marco. Năm 1903 ông có bán đất ruộng được 5.500 000 quan mà ông không có ai đã hưởng cái gia-tài lớn lao của ông nên ông có làm hai cái chúc thơ, một cái đề ngày 16 tháng năm 1909, một cái nữa đề ngày 12 tháng ấy năm 1921 là ông giao cái số tiền ấy cho ông Fernand de Chaylard, cựu Chủ-quận Nordlen.

Hai cái chúc-thơ nầy do chữ tay ông viết hết thảy ở trên giấy có in trên đầu (*papier à en-tête*), giấy ấy là giấy của trường ông, ba chữ số đề năm thì bằng chữ in còn một chữ bằng chữ tay viết của ông ta.

Mới đây bọn chân của ông mới đâm đơn kiện tại tòa nói hai tờ chúc-thơ ấy không có giá-trị gì hết. Tòa án chấp đơn, bèn tiếp-nhận cả trong-sự Léon Netter đem việc nầy ra tố bày và tuyên bố rằng hai tờ chúc-thơ ấy không có giá-trị gì cả vì trong hai chúc-thơ mấy con số đề năm ông không viết trọn bằng chữ vậy.

Vì bên bị cáo là ông Chaylard thì mướn trạng-sư Paul Gave rồi.

Vụ nầy ông biết tòa án xử thế nào.

Chúng ta có thể sống lâu được đến 150 tuổi không?

(Tiếp theo trương nhứt)

Người ta, loài rắn ngâu, cá mun, cây cam, đều sống được hàng mấy trăm năm. Người ta đã biết nhiều thứ cây sống được lâu năm lắm, tên như ở bụi vườn cam trong thành Versailles có cây cam do ông Eléonore de Carille trồng hồi trống lên từ đầu thế kỷ 15 thế mà nó còn sống mãi đến ngày nay. Bên Anh có rất nhiều trong vườn của Bá-tước de Cower, người ta nói nó sống đến nay là 1200 năm rồi. Cây tùng-bá mọc bên mé thờ ở Vera-Cruz tại kinh thành Mexico sống hơn 5000 năm; cây ba ô liêu ở vườn Gethsémani tại thành Jérusalem sống từ trước khi Giê-tô giáng sinh đến nay vẫn còn. Cây Fouseriglossa dorganis ở Thành-lâm tại Ceylan sống đến hai ngàn hai trăm năm. Cây ô-liêu của nhà triết-lý Platon trồng ở chung quanh thành Át đen nước Hy-lập sống đến hai ngàn năm. Cây bá-liên Hippocrate ở cù-lao Cos sống 2300 năm. Cây tùng-vi của nhà đạo thiền phái ở Hildesheim bên Đức sống đến một ngàn năm. Cây lật tỉ ở Etna; cây hạnh-đào ở Saint-Nicolas (Lorraine); ô-liêu ở Cù-lao Majorque (Espagne) cây ở Tountains Abbe (Yorkshire) sống đến 1000 2000 và 2500 năm.

Cây đoạn mão ở Tân nước Tuọi-sĩ sống 600 năm, cây ô-liêu Hammam-Meskoutine cũng sống kể gần hai ngàn năm. Loại rừ-rẩy *banbabe* cây xowkan (*sequoias*) cây Vên-lênh-tô-ni (*Wellingtonas*) ở Sê-zamble, ở California mà có đôi cây gốc lớn đến ba chục thước và sống đến hàng ngàn năm. Theo lời ông Candolle thì trên quả đất nầy chỉ có thứ cây trắc-bá-diệp ở Chequalcepec bên Mexique sống lâu hơn hết là 6000 năm. Ông Candolle nói như vậy, không ai biết ông nói trúng hay trật nhưng có vài thứ cây to lớn vẫn có sống mất từ ngàn năm mấy tiu ngàn năm khác.

Kiếp sống của loài thú

Loài sâu bọ thay hình đổi kiếp như loài bướm cái, bỏ hung loài bọ 4 cánh, loài bọ 10 cánh v. v..

Gần hết loài ấy đều sống được vòng lối năm hay 2 năm. Những loài sâu bọ ấy thường thường ăn sau khi chui ở chuyển hết kiếp nhứt-định. Loài có vậy mà muốn xác hơn hết sống được 5 năm nhưng không khi nào sống quá 5 năm hết, có ít loài hơn, ấu ni chỉ có thể sống được một năm là nhiều rồi.

Vì loài cá, phần nhiều đều sống lâu. Bởi vậy ông Bacon nói loài lươn sống đến 60 năm. Ông Buffon nói ông có thấy những con cá ở ao sống 150 năm. Cũng loài cá trư loài cá mập thì sống nơi phn, người ta nói hai thứ cá đó sống được rất là dài.

Năm 1847 ở Kaiserinotera người ta đánh được con ngao-ngư nặng đến 275 kilos.

Con ngao-ngư ấy có đao một chiếc vòng bằng đồng trên chiếc vòng ấy có ghi cái ngày mà vua Frédéric hạ lịnh đem nó có trong nước Lauter.

Đây xin kể cái kiếp sống ngắn dài của ít nhiều loài vật như dưới đây:

Con chú sống được từ 27 đến 46 năm;

Loài ong đực chừng 4 5 tháng;

Loài ong đi lấy mật bông (*abeilles ouvrières*) được 6 tháng;

Con chuột ra một năm;

Loài nhện sống từ 1 năm đến 2 năm;

Con chim sẻ 3 năm;

Loài ong chúa sống từ 4 đến 5 năm; Loài li-nốt (*linotte*), cái fob, loài rẫn lực, loài sóc sống được 7 năm;

Loài thỏ, loài chuột cống, loài bướm sống 8 năm;

Loài trừu 12 năm;

Loài ve ngâm rất đỗi con sống được từ 18 đến 17 năm; Loài lừ, loài cỏ, loài chim chà-chuyền, loài cáu, loài bò đực to, loài sẻ chim (*reine de fourmis*) đến 15 năm;

Loài nai sống 16 năm;

Loài bò sát, loài heo, loài bướm lớn, loài bò cầu, loài đỉa loài ếch, loài chó loài chó sói, loài rắn sống 20 năm.

Loài ngựa, loài công, loài chim sẻ sống loài son-sa sống 25 năm;

Loài lừ 30 năm, loài nai, loài chim đại bàng 40 năm.

Loài ngỗng, loài chim ó sống 50 năm.

Loài gấu-ngựa loài con lấy, loài ngựa-đa sống 60 năm.

Loài thổ-lông-ngư (*Malet*) 80 năm.

Loài chim kéo, loài quạ, loài chim phụ-g loài rùa sống từ 60 đến 100 năm.

Loài ô loài mạo-ngư 150 năm, loài voi 200 năm.

Loài sấu, loài cá chép 300 năm (*còn nữa*)

H. T

Một trái bom nổ ở ngay sở cảnh-sát

Ngày 27 Mars ở sở cảnh-sát Saragosse (Espagne) thành liệu có một trái bom nổ lên rất đỗ dội. Nổ thì tại sở cảnh-sát thì mà nó văng ra ngoài giết chết hết bao người đi đường và làm cho mấy người khác bị trọng thương.

Đây là cuộc âm-mưu, nhà chuyên trá h ở đó chưa điều-tra ra thủ phạm.

Cái thủ-đoạn dã man của một tên lợ xe hơi

Chúc ai ở Saigon cũng đều biết bên xe hơi cho mướn đậu ở đường Boneard gần cho Bến-thành.

Hôm qua lối bảy giờ rưỡi sáng nơi đây có xảy ra một vụ tên lợ đánh một cô vợ của thầy nọ trọng bịnh. Phải biết trong sở người làm nghề xe hơi có nhiều người thiếu ý do dụ, nên thủ lỗ cộc rồi làm nhiều điều sái pháp, gây rắc, mà họ cho là vinh diệu lắm.

Mỗi buổi sáng ngày nào ngang qua xe nầy cũng nhiều cô đi chợ. Một tên lợ thấy một cô nọ phải lòng nên đón chọc ghẹo hoài mà cô nọ vẫn làm thinh. Hoài công mà không có kết quả tên nó nóm mới ngày 31 Mars tên lợ nọ đón cô đó chọc nữa và họa g qe chuyển nầy lỗ - mã g ấm.

Thấy cô nọ cứ g ỡ mực ngâm nghĩa hoài, tên lợ mới đem cái ai đã mua ra mảng cô ấy. Đó tỉ lệu mà làm bộ v.v.

Tên mình cô nọ cự lại. Tên lợ chẳng biết lối tại đó ngăn cô phu đánh cô nọ trong bịnh nơ-ng. Cô la lên, tên kia kiếp ly đâm đầu chạy trốn qua phố Trường-tiền.

Linh đến hỏi một người sớt phơ mà tên lợ đó sẩm việc chạy nói không xuôi nên đã bị điệu về hỏi.

Chúng tôi rất trông mong anh thuyền rách trừng phạt cho nặng tên lợ khốn kiếp nầy để làm mỗi bọc cho bọn thiết giáo mộ nghề rồi ở đặng chúng có tiếng mà bỏ rồi tánh phạo chọc người tế ấy như vậy.

Người đề ra thuyết «Tương-đối» bị mất quốc-tịch Đức

Công việc làm của Hitler đối với nước Đức đã sức là nhiều tâm, nhưng Hitler không hề dung những ai nghịch với ý-kiến mình. Người nghịch thì phải chết, hoặc phải bị đuổi ra khỏi nước và không còn là Đức-tịch nữa.

Xem vậy đã có nhiều chánh-trị đại-gia hoặc văn-sĩ của Đức bị như vậy rồi.

Tới đây Hitler có kỳ mạng lịch-sử làm dân nước Đức nữa. Trong số ấy có ông thánh đã ra thuyết tương đối (*rêre de la relativité*) là Albert Einstein đương đầu.

Ở ngày đã bị mạng lịch trục-xuất lưu rồi, giờ bị mất Đức tịch nữa. Chắc ông sẽ lấy «thuyết tương đối» ra nói chuyện với thiên-hạ, và không giấu hờn gì Hitler đâu. Sẽ đi ông Hitler xin nhận như thế, chỉ vì ông là không người Do-thái đó thôi.

Cách làm con mình mạnh khoẻ và ngộ-nghĩnh dễ thương

Phép làm cha mẹ thương con Khi lớn nầm sầu hoặc cần trọng nhỏ Thấy con mạnh khỏe thì thích Thể là lòng đã vui rồi khiết lo Nhược bằng nó bịnh, nhớc ho Biếng bú, hay khóc, ốm-o một vàng Hoặc là ọc sữa dầy tràng Com-lịch bụng lớn chẳng bằng sáng đoành Hoặc là sủi tước hôi tanh Thế là cái chết đã đành đâng sau Và thì phải kíp lo mau Linh-đơn cứu vớt nhớ tìm cho sai Thuốc «Bổ Con Nít» thật hay Của hiệu Đức Trọng phải nài cho

Mua về phân bốn bai ba Cho con uống hếp, ắt là lành mau Bao nhiêu bịnh ấy tiêu-tan Vui chơi, siêng bú, bán hoan thường thường Đỗ da thêm thịt là đường Trắng trên ngọc nghĩnh, dễ thương quốc bằng Có con như thế vui lòng

Mỗi chai 0$10

Nhà thuốc ĐỨC TRỌNG ANNAM số 353, đường Cây-Mai (gần cửa Cây Mai) Cholon. Đã bán Nguyễn-Ngọc-Linh, Saigon; Đỗ-phương-Quế, Tăng-đức-Phương, Cholon; Lê-văn-Nam-Cường Bạchđằng, Bến Sport, Công; Nghĩa-Trọng, Cầuđất; Nguyễn-thành-Liêu, Vĩnh-long; Lê-văn-Quân Soctrang; Bùi-văn Yên Bạchđằng Huỳnh-Tri Nam-vang; Minh-Ngọc Phan-thiết.

Quí bà, quí cô Nên chú ý kẻo lầm !!!

Chẳng luận là thời gian nào bịnh bịnh dài hạ là một bịnh rất khổ nghèo cho người dân bà con gái hơn hết. Nếu để lâu hay là đường không nhằm thuốc phải-đau tiếng chứng ấy không phải chỉ có thuốc trẻ đặng ấy phải thiệt mạng. Ấy ai ai cũng biết. Vì phụ bà quí cô ai đau bịnh bạch đái hạ, huyết trắng ra đầm đề khi nhiều khi ít bầm đen vàng vọt trắng đực hồi tanh khó chịu Mua tìm thuốc Điều kinh bạch-đái hiệu Ông-Tiên đặng số đức tuyệt bịnh, mau huyết trở nên tốt. Không biết bao nhiêu là bài khen ông tu lão đến quan đã ban hành kiết chứng, cùng rên mặt báo nầy. Mỗi gói chỉ có 0.80 nhứt lẻ 1$60 một lẻ 2$00.

Xin giới thiệu luôn ít mươi thuốc hiệu Ông-Tiên đã có công lớn với đồng bào mình

I. — THUỐC HO BỔ PHỔI. Trừ ho lao v' bổ huyết ra bất kỳ ho gì cam đoan dùng trong 5 phút hết Hồng hàn thật rẻ mỗi gói 0.40

II — THỐI-NHIỆT TÁN. người ấu cùng trẻ em cảm gió hay muốn có ban trái nóng mê mang đang đến sự hay, qui ngài sẽ thấy trước mặt tiền cũng có 0.30 mỗi gói.

III.— THUỐC TIỂU XÓ. không bỏ không cấng bất luận no hay đói, lớn xỉ cứ việc ăn uống như thường khỏi cần kiêng cữ. xỉ vô số đàm đanh. phần đơ và sẩn lắt, mỗi gói giá 5. 5 lần. giá 0.10. Ở hàn lẻ ông ra xa điều vô thấy cần mua đại lý nhà thuốc Ông-Tiên Saigon trừ hàn thứ nhiều tại H. Nguyễn thị Kinh

Mua nhiều hay lãnh đại-lý đến

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN

ANNAM DƯỢC PHÒNG.

464, rue P. Blanchy prolongée

» Phú-Nhuận

SAIGON

THẦN HIỆU THỐI NHIỆT ĐƠN

THUỐC DUỐI NÓNG MINH VÀ BAN HAY LẮM

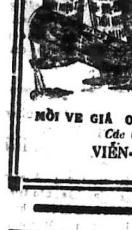

Hồi rồ Thiên-khí bất hòa
Hoặc hàng hoặc nhiệt sanh ra chứng nầy.
Vì chứng ta nhập khiếu ray,
Phế phủ bão bọt, tương vay bão thần
Nhức đầu nghẹt mũi, đau gân,
Nước dãy đổ lệm, trong ngăn ít khi
Khi nóng tâm thần kém suy, ê
Ngồi dậy chẳng nổi hết đi chỗ nào,
Gương mặt buồn bực đau đau,
Mê mang bất tỉnh, chao đảo tinh-thần
Có thuốc Thối Nhiệt rõ ràng
Hiệu Bà-tuế đề vang rền - Ông Gia »
Thuốc tánh hiền hiện hiền hòa,
Uống vào hết nóng: coi ra như Thần

MỖI VE GIÁ 0$10 MỖI LỐ 12 VE 1$00

Các tỉnh ở Đông-Dương đều có bán

VIỄN-ĐÔNG ĐẠI DƯỢC-PHÒNG

115 Rue de Paris — CHOLON

XIN QUÍ BÀ QUÍ CÔ LƯU Ý

Tiệm bán đồ nữ-trang theo lối kim-thời hiệu HÂN-HÒA trước kia tiệm nhỏ ở góc đường Vannier số 40 đã làm được thân-chủ tin cậy. Nay dọn về *60 cảng ở đường Vannier Saigon* Vì muốn đền đáp ơn quí bà quí cô bấy lâu có công chiếu cố nên nay bốn tiệm mở thêm ra rộng lớn hơn khi trước hội phần. Có thợ thiện-nghệ lãnh nhận hột xoàn và nhiều thứ làm bông tai, cà rá, médaille, vòng vàng, v. v... rất tinh xảo, đã cổ lớn nhỏ. Hột xoàn Đức-quốc và Huê kỳ thiệt tốt có giấy bảo tại bổn tiệm giá rẻ đặc biệt.

Xin mời quí bà quí cô đến mua đồn bổn tiệm tùy ý chọn lựa, đâu được không bền tiệm cũng tiếp rước một cách tử tế.

Tiệm vàng HÂN - HÒA

60 Rue Vannier (Chợ-cũ) SAIGON

Kính thỉnh

TIỂU-THUYẾT CỦA DƯỢC-NHÀ-NAM N° 11

AI TÌNH TIỂU THUYẾT

MỐI TÌNH TUYỆT-VỌNG

của NGUYỄN-QUANG-TUYỂN

Còn vợ chồng nó thì không thuận nhau chút nào, hễ thằng ở nhà trên thì cón xuống nhà dưới, hễ cón ở trong buồn mà thằng muốn vô thì cón lại đóng cửa chốc cứng: thằng nó thương vợ hết sức, mà vợ nó không thương chút nào. Nó bảo qua phương không biết làm sao cho được lòng vợ, rồi một hôm tại làm sao nó đi đâu mất.

Cón chị Huyện nói cái nầy mới lạ cho con nhỏ chỉ chớ. Ai đời chồng ở nhà mà thì ghét bỏ, coi không ra cốc rác gì, khi chồng ha nhà đi rồi nó làm như thương yêu lung lắm. Nó lạy lục ông già chồng, bà già chồng nó xin cho người đi kiếm nó cũng có vẻ lại hai bác huyện mừng lắm. Chị huyện chỉ nói ánh đáp đó đáp đạt chưởi mắng nó trong bóng. Ánh đói từ bỏ nó lận Con thằng đi đâu mất loán, bật tăng bật tích, người ta đi kiếm cũng hết mà không kiếm đâu cho được. Ở thêm rác mấy cái ngao thuận ha gió bằng đi đâu không ?

— Thưa tôi không nghe ai nói chuyện.

— Còn con Mai vì đó về sau nó buồn rầu quá đỗi cơm nước chi cũng không ăn dường như nó ăn năn hối hận nhiều. Kế nó phát bịnh lên cơ nóng nóng lành lanh. Hễ mỗi lần mê sảng là mỗi lần nó nói lăm bảy lăm bạ: em giết... giết... chồng em... ô.. ô... anh... anh ở nhà... em có ti ?... em sán anh lắm... kla-kla... đo đó... thôi.,

Hai bác huyện mấy coi bịnh tình nó có mỏi khá nên rước về Saigon động tiện về thuốc men. Nhưng về Saigon chưa được ba ngày thì nó đã mất...

Bạn ôi ! Tôi làm to rồi, ba tôi nói lấy nhiều đó thì quả tim tôi đường như muốn ngừng. Ước chi khi ấy nó ngừng luôn thì hậu phước cho tôi lắm. Tôi không muốn cho ba tôi biết vết thương tâm của tôi, nên tôi giả bộ đi lấy chay đến «Nhị-thiên-Đường» nằm trên ngạch cửa, xức nơi mạnh một chút rồi tôi bỏ đi trốn. Tôi phan hình lạng.

Quả thật vậy, ban bình tôi mới vừa thuyên, khi tôi đương nằm trên một cái ghế bố xem nhựt báo, bỗng đâu tiếng chó sủa ngoài sân dến, tôi bỏ tờ báo xuống anh ram lăng vừa vén bước vào nhà đưa cho tôi một cái thư. Tôi tiếp lấy, anh kiếm tư, tôi liền xem chữ đề ngoài phong bì chữ ấy có hơi quen. Tôi bốc thơ ra đọc.

Thưa anh

« Chị tám của em đã mất rồi « hôm ngày mùng... Trước khi « từ giã cõi đời chỉ có viết cho « anh một bức thơ, thơ ấy chỉ « viết chưa rõ vì đời vì con sối « rết đến cơn nầy biết đến cơn « khác lâm cho chỉ phải bỏ dở « đến khi mất. Trưa bữa ấy khi « đi học mới về, em vô buồng « thăm chỉ linh cớ gặp thư ấy. « May phước ba má em chưa hay « em lật đật lấy cất đi sợ « ba « má em hay mà có chuyện rối « Nay em gởi cho anh. Anh hãy « giữ cẩn thận, độ là di vật của « của chị em.

« Em Chánh của anh thương anh « lắm.»

Cảnh

Anh Hạp đọc cái thơ đó cho nghe rồi nói :

Khi đi đọc bức thơ của em nàng xong thì lấy đến bức thơ của nàng.

Tay tôi run rẩy, tôi run nhiều bạn ấ. Có một thứ tình cảm gì nó hành nhịp vào tâm cang tôi làm cho trái tim tôi nhảy không đều. Cũng là cái nét chữ yếu ớt nữa xua cũng là cái bàn tay xin xăng điệu dáng ấy, sao trước kia nó làm cho tôi vui mất, người tôi được khoan khoái vô cùng, mà sao hôm nay trái hẳn, nó làm cho người mệt nhọc mất tôi lắm. Xưa kia đường trước những đề vật gì của nàng đã như « cái cặp nàng thường đi học, cái vuông khăn mầu đen nàng thường đội, cái chỗ nàng thường hay ngồi, cái rổ nay nàng thường bận đồ khâu vá » cho tôi hàm sống hao nhiêu, lái nay thấy cái thơ, cái thơ cái vô cùng, mà lòng vẫn quyết của nàng tôi lại buồn chết bỗy nhiêu. Đã tôi đọc thư ấy nghe :

Anh Hạp yêu dấu

Anh Hạp đọc ngập ngừng dường như anh đem hết can đảm của tạo hóa để ban bố cho anh đọc những câu văn « giết người » một lần nữa, nhưng anh không sao đọc được, liền trao thư cho tôi. Tôi biết ý tiếp. Anh tớp mắt không hàm mà khóc rầm rức. Anh cảm động quá.

Một cái thơ chữ hơi rưng rưng lắm-ẽ nhiều nơi dường như giọt nước mắt sa vào làm bẩn ; giấy cũng đã xươi, có chỗ muốn mất, hình như tay đã cầm đến năm mười lược rồi :

« Nay sức em đã yếu, người « em đã hư nhiều, những cuộc « vui ở đời em không còn thiết « gì nữa, nhưng thế sao em « không quên anh được chút nào. « Có phải anh muốn bắt em đến « giờ hấp hối mà cón khó chăng.

« Sao anh độc ác dường ấy ? « Thôi anh cho phép em quên « hẳn anh đi đã lòng em đi chịu « một chút : Ôi ! cha : được « nào ..

« Ai xuôi, ai khiếu, ai đẩy, ai « đưa anh đến nhà em để cho « em đoạt cả vẻ tha và hồn « em làm cho em không lấy lại « được.

« Anh có thôi - miên - thuật « chăng ?... Anh thường nói « với em rằng : quá thân anh là « cây cột trụ vô-tuyến-điện cao « ngất trời để thâu những làn « sóng đau thương trên cõi phù « mộng. Anh muốn cùng một « anh đồng thanh đồng khí để « dìu nhau lên chốn nhà cao « trang thắm, mượn cánh sống « các loài điểu lâm khuấy. Em « rất hiểu đồng tình cảng anh « nhưng ông trời quá ác nghiệt ! « ông lại dày em một nơi anh « một ngã. Nay tử thần đã sắp « chờ em... Ôi ! cha.

Em cám ơ... CHUNG

Hãy ai tránh đặng nắng mưa?

làm sao bịnh ho ạn, bay đưa khỏi mình

DẦU THIÊN-HOÀ

ngừa và trị đặng bá chứng bịnh

— RẤT HIỆU-NGHIỆM —

Không thứ nào so sánh đặng "PHALÈNE" COTAB

DISTRIBUTEUR

KÍNH CÁO ĐỒNG-BÀO

Nhà thuốc tôi ra đời nhưng chưa có dịp ra mắt Đồng-bào vì còn đương lo khoách-trương y-nghiệp.

Nay nhơn Hội - chợ Tương - tế, tôi chưng một giang hàng bày đủ thứ thuốc của tôi đã chế rồi, và tôi cũng nhơn-nghĩa Tương-tế mà bán *Hạ giá hai chục phần trăm,* (20%) để gọi là lễ ra mắt đồng-bào.

Xin đồng bào chiếu cố và nhớ bán *hạ giá trong mấy bữa chợ đêm, tại gian hàng số 77* (trên Tribune ngó xuống) *mà thôi.*

Thuốc hay giá rẻ, đẹp đẻ, kỳ lưỡng ấy là mấy cái đặc-điểm của nghề nghiệp nước nhà.

VO-VAN-VAN DƯỢC-PHONG

Chủ nhân: Y-học-sĩ *VÕ-VĂN-VÂN*

Bào chế — THUDAUMOT

Films chụp hình hiệu

LUMIERE

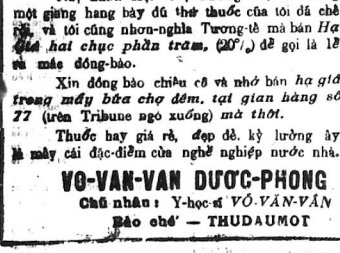

là thứ film rất tốt, muốn chụp giờ khắc nào cũng được

LUMICHROME

Có thể in ra những bức hình phóng đại rất đẹp

DOCTEUR LÊ-HƯNG-LONG

de la Faculté de Médecine de Paris—Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie — Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN:

những bịnh về đường niệu tiện đàn ông và đàn bà: *đau cật, thận, bọng đái, phong tình, v.v..* Các bịnh đàn bà: *đau tử cung, huyết bạch, sửa tử-cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v.v...*

PHÒNG KHÁN BỊNH

24, Rue Foucauld, DAKAO — SAIGON

Có mở phòng riêng để thử máu, đàm, mủ, nước tiểu, bán các thứ vi-trùng độc theo cách hóa học kiểm thời.

Có tới 2000 người Tây Nam đi rước ba ông Đại-biểu ở tàu về dinh Đốc-lý

Ông Đốc-lý đọc chúc từ hoan-nghinh.— Ba ông Đại biểu tỏ bày công việc hoạt-động bên-Pháp.— Cuộc biểu tình rất là cảm động và có trật-tự

(Tiếp theo trương nhứt)

thành, hết tâm trí ra mà bảo chữa quyền lợi của dân Nam-kỳ trước ban ủy-viên tiếp tế y như lòng ước nguyện, chẳng sai sót một mấy chi hết: nào là phá kim-hãm vị, đặng trừ buôn ngâu bán vị, nào là triển nợ cùng bớt số bớt lời, nào là hủy bỏ thuế xuất cảng lúa gạo, và hạ bớt thuế thương-chánh về hàng hóa của Trung-Hoa cùng các lân bang Đông-Pháp, xưng cho bằng số trước năm 1930, nào là kiểm phương thế giảm nông-gia bán lúa cho đặng cao giá hơn cái giá.

Ba ông lại còn gia tâm bày tỏ cho ban ủy-viên tiếp-tế biết rõ cái tình hình khốn đốn chỉ thiết của các nẻo dân xứ Nam-kỳ ta trong bốn năm Pháp-đoàn nay.

Tuy ngày ba ông vừa về đã chưa đáo Pháp đâu, thế mà gặp nhiều việc rắc rối làm cho trở ngại cuộc hành vi của ba ông chẳng hiệt bao nhiêu mà ba ông không ngại lo ngừa, cứ chí nhơn lo làm cho hoàn toàn trách nhậm Thiệt là đáng khen!

Cái cuộc hoan-nghinh long trọng ba ông đây, là cái tỉ kỷ niệm để ghi chép công lao trọng đại của ba ông vào thành sử Đông Pháp để cho đoàn hậu tiến nhớ, chẳng quên chi đến sự thành giả.

Cuộc hoan-nghinh long trọng ba ông đây còn có một cái ý nghĩa cao sâu hơn nữa là để làm cho quốc - chính Pháp-đình và quan tổng - thống Đông - dương Toàn-quyền mới biết rõ ràng trước sau như một mực, toàn cả các nẻo dân trong xứ nầy đến trí ý với ba ông đại-biểu ta mà lập những lời ước nguyện kể trên đây.

Cũng nhơn dịp nầy mà chúng ta giải đặng cái vấn đề «*Tây Nam cọng tác*» trong xứ nầy. Nếu ba ông bước lên phi thoàn đặng lìa khỏi đất Việt để sang Pháp-quốc là ngày chúng ta khỏi đoan gầy ra mối dây liên lạc ấy. Ngày nay ba ông trở về đến nước nhà mà tây nam trong xứ hiệp nhau lập thành cuộc nghinh tiếp ba ông long trọng và vẻ vang như vầy là ngày chúng ta đã lập thành đặng dây liên lạc cọng tác ấy rồi.

Vậy rồi cần xin làm sao cho dây liên lạc cọng tác nầy đặng càng ngày càng chắc chắn càng bền chặt thêm luôn, để dân Tây Nam trong xứ Đông-Pháp nầy có thể hiệp nhau lại đặng chung lo giải thoát cho chúng khỏi cái nạn kinh tế khủng hoảng.

Cũng nhờ cuộc nghinh tiếp nầy mà chúng ta lập thành ra một cái cơ hội rất may mắn để cho các hàng phụ nữ Việt-Nam ta khỏi đoan thì thố cái chữ nghĩa «*Nam nữ đồng tâm*», mà trong mấy năm sau đây các nhà nữ-sĩ và các bậc chí phụ nữ đã thường ngày hô hào cổ động. Tôi ước sao cho từ nầy về sau, các hàng nữ-lưu Việt-nam mỗi khi có việc công ích, đều ra công hiệp tâm hiệp trí cùng bọn nam-nhi để lo giúp ích cho dân cho nước, như ngày nay vậy.

Cuộc hoan-nghinh ba ông hôm nay còn lại sanh thêm ra một cuộc biểu-tình của Tây Nam xứ Nam-kỳ hiệp lại lập thành để lo bảo chữa quyền lợi cho mình, lo để cuộc sanh tồn cho vận mạng ta cùng triều đình Đông-Pháp Ấy thiệt là một cái hai học rất hay, rất có ích cho dân ta học đặng để bảo chữa quyền lợi cho mình. Học đặng hai học ấy thì cái khiếp chưa trong lòng mình chẳng ngày càng giảm bớt, lui bước ra để chỗ cho sự hòa đồng-dương bảo chữa quyền lợi cho mình, nhập vào óc trí mình, làm cho người mình dồn đều may tuyệt đặng cái tánh sợ sệt vô nghĩa lý của mình.

Ấy thật là một hai học rất có lợi cho dân ta lắm vậy.

Bạn rất yêu dấu: Nguyễn-phan Long, Trần-như-Lân Trần-văn-Sang ơi! tới đây tôi xin dừng lời động hiệp cùng các bạn Tây và các đồng-bào Việt-Nam ta hiện diện đây và thay mặt cho hết cả thảy dân Nam kỳ, mà tạ ơn bạn để dân hồi rất công khó nhọc trong đại của bạn. Xin bạn nhậm-lời.

« Thương dân phải chịu khổ cùng dân. Yêu nước phải đền bồi nợ nước ».

Mấy cậu nhảy cóc nhảy nhót

Khi ông Đốc-phủ Lê vừa đọc bài chúc từ nầy xong, thì trong đám thính giả có một cậu nhảy cóc nhảy nhót, giả mạo thương yêu lao-động đăng bồi sao nói Pau-Nữ giải phóng » sao không nói Lao-Động giải phóng » rồi có 5 3 cậu đồng bọn nhảy cóc nhảy nhót công hô Bravo! Bravo! là cho cử tọa có người phải cười cười cái quái vật, cười cái quấn giả dối.

Chúng tôi đem về cái thất vọng

Giờ tới ba ông Đại « biểu bày tỏ công việc hoạt - động ở bên Pháp.

Trước hết, ông Nguyễn-phan-Long đứng dậy nói mở đầu như vầy:

— Chúng tôi đem về cho các ông một điều thất-vọng. Tôi nghĩ vì nghĩa-vụ phải tỏ ngay cái thiệt như thế.

Được ông giải tỏ rất thường tình vì mọi sự hành-vi cố-chấp ở bên Pháp ra sao? Chúng tôi xin tóm tắt đại-ý ra dưới đây.

Đại-biểu tới Paris hồi 18 Janvier, thì liền có giấy đòi ra trước ban Ủy-viên Tiếp-tế hồi 24. Sự đòi như thế lật đật quá. Đại-biểu vừa tới nơi một nhọc, mà khi đi là đi mấy hay, không kịp sắp đặt tài liệu gì hết, thế mà xin huỡn kỳ lại hồi 27, ông hội-trưởng Germain Martin (tức là quan Tổng trưởng Tài-chánh bây giờ) không cho.

Tuy vậy, ra trước ban ủy-viên, ông Long cũng rán sức bày tỏ tình-hình nguy khổ của dân và nói triệt thời về đồng bọn, rất là rõ ràng. Ông và ông Độc-tờ Lân đều xin những việc: phong giá đồng bạc, sắp đặt lại công-nợ của nông dân và tr ba huỡn những cuộc thi hành p ốt-mãi. Ông Sang cũng xin mấy điều đó, nương vì vấn-đề đồng bạc, tỉ lông thay mặt cho phòng thương - mãi, không tán thành sự phóng - giá mà cũng không phản-đối sự định-giá.

Ban ủy-viên chỉ cho Đại-biểu bày tỏ dân tình mà thôi, chứ không được nói ý-kiến mình bây giờ nên như thế nào.

Các ông vừa tỏ bày ý-kiến, thì viên xin thiệt hành được ít khi ông Germain Martin đã chận lại không cho, và nói cho đại biểu hay rằng qua đây đã cho ban ủy viên hỏi, chứ không có quyền tranh-luận quyết nghị gì đâu.

Đại-biểu ta sang Pháp gặp lúc xui xẻo, là cuộc lộn nước Pháp xảy ra vụ Stavisky, dư-luận xao-xuyến, và chính-phủ lung lay thay đổi luôn luôn. Trong mười mấy ngày mà ba ông tới viếng ba ông tổng-trưởng Thuộc-địa khác nhau, cái ngài nầy lo về chức vị mình rung rinh không vững, chớ không có tâm chú nào để tới việc thuộc-địa phải đại-biểu qua làm gì!

Do đó mà việc ta mong tưởng hy vọng ở ban ủy viên tiếp-tế không ấy thua sẽ, nhưng là trong ban ấy có nhiều ông là người có lợi quyền để ôm giữ lấy cái chế-độ định giá đồng bạc 10 quan. Tức như ông chủ chánh nhà băng Đông-pháp, ông Tallon de la Caume lại là một người có thế lực ở trong ban ủy-viên tiếp-tế.

Tuy bây giờ chưa biết ban ủy viên quyết định ra sao, nhưng chỉ biết là ban ấy đã giao cho hai ông Jean Dubois và ông Thion de la Chaume làm tờ phúc bẩm, hai người ấy chính là chủ trương đồng bạc định giá, như vậy thì đồng bào đã rõ chúng ta không trông mong gì đồng bạc được phóng giá vậy.

Ban ủy-viên Thuộc-địa

Tuy ở ban Tiếp tế. Đại-biểu ta bị đối đãi một cách độc đoán và lãnh đạm như vậy, nhưng mà nhờ có ông Ostrey điều đắt giới thiệu trước ban ủy viên Thuộc-địa của Nghị viện (*Commission des Colonies à la Chambre*) thì k ông khí khác.

Ở đây, sau khi ông Long tỏ bày tình-cảnh Đông-dương rồi, thì ông Cazdace đứng dậy tỏ ý ân cần ơn và hứa sẽ gan tiếp với chánh-phủ để thi-hành việc cứu nguy cho thuộc-địa gấp gấp.

Nhơn vậy, ông Long và chẳng đầu vì phương-diện phóng-giá đồng bạc, chúng ta vô vọng, nhưng mà vì phương-diện, bởi nợ triển nợ thì có là ta hy-vọng được ít nhiều, và nghe như chánh-phủ đang thương - thuyết với anh bằng về việc đó.

Thâm quan Toàn-quyền Robin

Đại-biểu ta có tới viếng quan Toàn-Quyền Robin, ngài nói ngài qua lãnh trọng trấn ở Đông Dương bây giờ, xin các ông đại-biểu hãy tin nhiệm nơi ngài, đã rộng thì-giờ cho ngài trong 5, 7 tháng, bề nào ngài cũng ra tay và thiệt lòng làm việc cứu gỡ rồi cho dân, chớ hồi trước vội vàng không được, bởi ngài xa cách Đông-dương 2 năm nay rồi, bây giờ không rõ chưa tình ra sao, bởi vậy cứ để thong thả ngài xem xét rồi làm việc, hiện thời ngài không gì dám hứa gì cả.

Ông Long trả lời:

— Phải, chúng tôi nghe lời bảo nhiều rồi, bây giờ không tin ở lời hứa nữa.

Hỏi thăm những người từ hồi hộ-hạ của quan Toàn-Quyền Robin thì họ nói nếu ngài không việc hầu hỏi thì nghỉ không đi qua Đông-dương đâu.

Đại khái ông Long tỏ bày công việc như thế rồi kết luận rằng:

— Tuy là việc nầy thất bại, nhưng chúng ta cũng không nên ngã lòng, chúng ta cứ việc phấn đấu luôn để tìm cho được con đường sống v. v.

Ông Lân

Ông Lân chỉ nói tóm tắt ít lời rằng giờ nầy là giờ hoạt động, chớ không phải giờ diễn thuyết. Đối với việc qua bày tỏ trước ban ủy viên tiếp tế hiện giờ chưa có thể nói quyết là thất bại hay không, nhưng mà ông cũng có nói vài cái cảm giác hay, là trong dư luận nước Pháp, có nhiều người mà ông đã được gặp nay đã biết cái khổ cảnh ở Đông-Dương và sự trước kia đã vay là vay đồng bạc ngân-hàn vị, mà sang trả phải bằng đồng bạc kim hàn-vị, định giá 10 quan, như thế là bất công và thiệt hại cho dân lắm.

Tới ông Sang

Cái nói có mấy câu cảm ơn ví ông sói bao nhiêu công việc hai ông Long và Lân đã tỏ bày đã hết cho đồng-bào nghe rồi.

Ông già Labasthe

Tới đây ông già Labasthe đứng dậy nói hăng hái, rằng mọ ý bây giờ ta phải ly-cứu. Nhưng ông có nói câu: « nếu đi Đại-biểu ta qua Pháp không có kết-quả gì là tại nơi ta người ta gả (*dépayse*) mà ra ». Nhưa lời ấy ta lại được nghe ông Long nói chuyện một lóc nữa.

Ông Long nói đại biểu qua Pháp tại đã rán sức giao thiệp hoạt động, chớ không vì lẽ nước lạ cái mà trở ngăn công việc hoạt động chút nào. Luôn dịp ông nói hiện thời châu Âu nội-tình khủng-hoảng lắm, họ e mất mối hàng ở Đông - phương, mà ở ngay trong xứ họ, về mặt kinh-tế, bị Nhựt-bổn chế hàng hóa chế tạo qua mà bán cạnh tranh phá giá ghê gớm. Cái bóng của điểu, Nhựt bổn đem qua Hoành-bân có 0125 nghĩa là 2 xu rưỡi ta, xe máy bán có 150 quan, thứ tốt hảo vậy. Còn đồng hồ thì họ đem tới giữa nước Thượng-sĩ là xứ ông đồng hồ mà bán mất k -ló 180 quan.

Nhơn thấy tình thế như vậy nên chú nước Pháp đang tính mở hội-nghị Thuộc-địa như hội-nghị Ottawa của Hồng-mao trước kia vậy. Bên Pháp người ta nói với đại-biểu:

— Chúng tôi cần dùng tới các ông (ngài là tới thuộc-địa).

Chẳng ai mất mối hàng thuộc-địa nên chỉ mới có câu nói để Xét cái hiện trạng cạnh-tranh của Nhựt và chân nó « cũng rồi chẳng đến ngày điều thuộc-địa trên đây, nên ông Long phải biểu ra cái ý-kiến rằng có lẽ rồi đây thế nào Pháp-quốc chẳng phải đã ý tới thuộc-địa chớ chẳng không.

Chốt hết tới ông De Lachevrotière bước qua nói rằng nay sự thế như vậy thì dân chúng 20 triệu tây nam ở xứ nầy hiệp lực đồng tâm để mưu sanh lộ, chớ không sinh ra giai cấp và chủng tộc gì hết.

Ông Long nói một tình hình e vô hiệu quả, bây giờ bỉ cứ cách gì làm để mà cống được thì ta cũng nên làm cả.

Lúc nầy đã 5 giờ ngoài rồi, ông đốc lý vừa muốn bãi cuộc để cho ba ông đại biểu về nghỉ ngơi, thì có một cậu nhảy cóc nhảy nhót xin nói để hỏi vấn các ông đại-biểu một đôi lời. Nhưng ông đốc-lý trừng mắt và khoát tay không cho. Ông nói phải lắm.

— Bữa sau là cuộc đón chúng hoan nghinh ba ông Đại biểu về nước, chớ không phải một cuộc đối đáp tranh biện, tôi không cho nói.

Ông kêu mấy cậu là énergumènes, mấy cậu mất cả thoi thét đi xuống thang lầu. Có 1 cậu trong bọn khỉ xuống tới dưới bị linh-kín xét giấy thấy và in cho vài cái bản tay vào mà sao đó.

Công chúng ra về đều tỏ ý khinh-bỉ bọn nhảy cóc nhảy nhót, giả mạo hình vực lao động nầy. Thiệt người lao-động họ biết nhơn cách đâu nghịch ý-kiến với sĩ, có muốn phiền e đến công phải lựa lúc và giữ lễ-độ, chớ có sĩ anh mấy cậu cóc nhái giả mạo đây. Bởi vậy chúng tôi nghe chính mấy anh em lao-động fi ra về cũng nói chuyện với nhau tỏ ý khinh bỉ bọn kẻ lợi dụng danh nghĩa của anh em mà làm mang xấu. A.D.

Mấy đêm trong Hội chợ Tương-Tế tại giang hàng Báo-giới

Trong hội chợ tương tế năm nay, không có gian hàng nào thiên ư hoàn nghinh hơn là gian hàng báo giới Tây, Nam chật trong chật ngoài. Vì tại đó có ông Dr. Ng.-kim-Cốc dùng khoa-học khảo cứu những chữ và bản tay biết rõ vận mạng của mỗi người, viết đã qua rồi và sắp tới, có giấy bảo kiết nữa, tiếng khen ngợi của đám tây không xiết kể.

Khoa-học nầy ông không cần thấy người cũng đoán đặng nữa, miễng coi chữ lại là đủ. Có nhiều người Annam gọi ông là «tiên-sanh». Vì vậy thiên ba chen lấn nhau vô mua giấy mà coi, đông cho đến đỗi ông đoán không kịp.

Hội chợ đóng cửa rồi, mà còn dư lại 7 8 chục người mua giấy rồi mà chưa đặng đoán phải chờ bữa sau.

Có nhiều người muốn coi quá, thở một mấy bà mấy cô mà vô k không đặng. Ông đã có tuyên-bố vào ông truyền thinh San khi hội-chợ đóng cửa rồi, ai muốn coi việc bí-mật của mình thì đến tại nhà từ của ông gần ga xe điện Binh hòa Gia định nhà số 114 đường đi Thủ-dầu Saigon, ông sẵn lòng coi giúm cho.

Vân-tất

Mất cái xe hơi cũ hiệu Peugeot, khi người chủ muốn bán lại, bao giờ cũng rất khó khăn.

SỞ QUẢNG CÁO và TRƯỜNG XE HƠI

Lấy giấy xe nhỏ 25 $

Xe lớn 35 $

HỌC MAU GIÁ RẺ

TRỊNH-HƯNG-NGẪU

96 bis rue Lagrandière

— SAIGON —

Imp. Thanh Mậu 5-7 Rue de Reims Saigon

Le Gérant: Nguyễn-văn-Sâm